

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/2004 - 32 pàgines
Sessió ordinària del dia 30 de juny del 2004

El dia 30 de juny del 2004, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 32/2004, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de propietat horitzontal.

2- Nomenament, si escau, del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

3- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici 2001, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de la Carta social europea (revisada).

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Organització Internacional de la Francofonia.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la creació de la Unió Llatina i de ratificació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord d'amistat i de cooperació general entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de Malta.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar, i Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.15h)

El Sr. síndic general:

Passem, tot seguit, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de propietat horitzontal.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat en el Butlletí número 24/2004 del 24 de maig.

El Sr. Joan Monegal Blasi nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme exposa l'informe.

Teniu la paraula Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme va analitzar el Projecte de llei de propietat horitzontal i les esmenes presentades a aquest en el decurs de les reunions tingudes els passats dies 14 i 19 de maig.

Al Projecte de llei s'havien presentat 29 esmenes: 18 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 11 per part dels Srs. Jordi Mas, Josep Ribera i jo mateix, consellers generals integrants del Grup Mixt i membres del Centre Demòcrata Andorrà.

De l'informe de la comissió només destacar que de les 29 esmenes presentades: 11 van ser aprovades per unanimitat, 8 transaccionades per unanimitat, 2 transaccionades per majoria, 5 retirades i 3 rebutjades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Com ha quedat assenyalat en l'informe de la Ponència, el Projecte de llei de propietat horitzontal ha estat estudiat per la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme els dies 14 i 19 de maig.

L'admissió de les esmenes majoritàriament per unanimitat i el nombre d'esmenes transaccionades, assenyalen l'interès de la Comissió en voler consensuar el text que avui aprovarà aquesta Cambra.

La necessitat de la promulgació d'aquesta Llei especial ve essencialment motivada per la freqüència de conflictes en les comunitats de veïns, havent d'esdevenir una eina jurídica transcendent per a les persones que d'una forma directa o indirecta, ja sigui com administracions de les comunitats de propietaris o bé d'aquelles que n'assumeixen la seva representació, es veuen en l'obligació de dirimir determinades problemàtiques facultades per la gestió i la regulació de les relacions de veïnatge que faculta la propietat de les unitats immobiliàries i la preservació dels drets i la reclamació de deures dels propietaris quant a les obligacions econòmiques que es dedueixen de la seva titularitat.

Òbviament la promulgació de la Llei aportarà un notable grau de seguretat jurídica als referits interlocutors els quals, fins a la data, únicament comptaven amb la regulació que de les seves relacions com a titulars propietaris dins el si de la comunitat, establien els estatuts o els reglaments que per impuls de l'autonomia privada havien redactat i als quals voluntàriament s'havien vinculat.

Les garanties, per altra banda, que ofereix la Llei que analitzem relatives a l'atorgament del títol constitutiu, a la lluita contra la morositat en les comunitats de propietaris i a l'establiment d'un procediment especial i ràpid per a la reclamació dels deutes comunitaris, són consideracions que, per elles mateixes, legitimen i justifiquen la necessitat de la Llei.

Els consellers generals que representen el Centre Demòcrata Andorrà, hem cercat mitjançant la proposta de part de les esmenes formulades, la proporcionalitat de les accions que sobre el propietari infractor dels deures vers la comunitat,

poden adoptar-se, intentant guardar un equilibri amb el dret de propietat i el procediment sancionador establert per la Llei. En aquest sentit, es va promoure l'esmena relativa a suprimir l'apartat on es preveia la privació del dret d'ús per un temps no superior a dos anys a l'infractor propietari d'una unitat immobiliària en funció de determinades infraccions.

Per exemple, aquesta disposició la trobàvem en l'article 9 que disposa fórmules i procediments per a posar fi a l'activitat infractora del titular d'una unitat immobiliària dins el si de la dinàmica d'una comunitat. Ara bé, la privació del dret d'ús de l'immoble, entenem que significava una ingerència massa transcendent en el dret de propietat que desequilibrava notòriament els objectius del propietari i del propi article i fins i tot, contaminava el dret d'ús de l'arrendatari, dret, que per altra banda, ve regulat i condicionat per la Llei d'arrendaments de finques urbanes del 30 de juny de 1999.

També hem considerat massa repressiva, justament per incidir en drets fonamentals segons la nostra opinió, les disposicions del projecte de llei que pretenien que per a poder impugnar acords de la junta de la comunitat, el propietari ha d'estar al corrent del pagament dels deutes vençuts amb la comunitat. Encara que els objectius perseguits per la disposició del Projecte son ben lícits, exposats com es pretenia, podien impedir el desenvolupament de certs drets fonamentals descrits en la nostra Constitució tal com és el mateix dret a la jurisdicció. El desequilibri novament creat per l'articulat, pretenent ésser massa restrictiu i envaint altres parcel·les del dret del nostre ordenament jurídic, ocasiona la interposició de les corresponents esmenes per tal de possibilitar la discussió dels acords de la comunitat, sempre i quant això sí, malgrat no s'hagi efectuat l'efectiu pagament, es consignin les quantitats endeutades davant la Batllia.

Finalment, un altre exemple de caràcter desproporcionat, al nostre entendre, d'algunes mesures a aplicar a la propietat, es desprèn de la disposició transitòria primera, paràgraf darrer del projecte, que perseguia l'objectiu d'impedir que els locals, pisos, places d'aparcament o trasters respecte dels quals no s'hagi formalitzat l'adaptació d'ençà la entrada en vigor de la Llei, obtinguessin la consideració d'unitat immobiliària independent als efectes d'actes translatius de domini, de constitució d'hipoteca o altres drets limitadors del dret de propietat, i en general de cap altre negoci jurídic de disposició. Però malgrat la transcendència de la privació que aquestes disposicions signifiquen, no

oferia la possibilitat de regularitzar la situació ultrapassat el termini indicat.

Per altra banda, també ha estat l'interès de les nostres esmenes, l'obtenció d'uns terminis més amplis per tal que aquelles comunitats que no hagin estat objecte de divisió en règim de propietat horitzontal mitjançant l'atorgament del títol constitutiu corresponent, es puguin adaptar a les disposicions de la Llei.

Al marge d'altres consideracions de caràcter formal, també s'ha pretès que els deutes a favor de la comunitat derivats de l'obligació de contribuir al sosteniment de les despeses generals corresponents a les quotes imputades tinguin la consideració de crèdits preferents i puguin imposar-se a qualsevol altre, inclosos els hipotecaris, amb l'excepció dels crèdits salarials en els termes que prevegi la legislació laboral així com les sumes degudes a la Caixa Andorrana de Seguretat Social. L'equiparació de la Caixa Andorra de Seguretat Social com a creditora privilegiada juntament amb els crèdits salarials, per altra banda no és una novetat sinó que el propi Decret de fallides n'esdevé un precedent.

Amb aquestes consideracions i entenent a priori que la Llei era una necessitat bàsicament per enriquir el nostre ordenament jurídic i possibilitar una major seguretat jurídica en allò relatiu a la regulació de la propietat horitzontal fins ara essencialment condicionada als estatuts i als reglaments interns com hem esmentat, veiem amb molt bons ulls la promulgació de la present normativa.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Una intervenció molt breu.

En primer lloc per agrair als senyors consellers del Grup Lliberal de la Comissió d'Ordenament Territorial la bona predisposició a consensuar el text i a acceptar la immensa majoria de les esmenes que vam presentar -el Sr. Areny, la Sra. Puig i el Sr. Pintat. La prova d'això, a més, és que la Llei, tal com ha dit el ponent en dos reunions de comissions, doncs, va quedar examinada.

De les aportacions del Partit Socialdemòcrata només voldria destacar el fet de què les comunitats de propietaris adquireixen, en aquest text, personalitat jurídica -que em sembla important-; i de les que no

es van acceptar només una ens continua semblant inútil el fet de què hagi de ser el gestor, forçosament, un agent de la propietat immobiliària, però, tampoc ens ha portat ni tan sols a fer reserva d'esmena i, per tant, sense més arguments anuncio que donarem el nostre suport al Projecte de llei.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal la Sra. M. Lluïsa Puig. Teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

El desenvolupament urbanístic que ha viscut el nostre país en els darrers anys ha fet que cada vegada més ens allunyem dels edificis convencionals de vivenda unifamiliar per arribar a formar part d'edificis plurifamiliars.

En aquest aspecte, i al llarg dels anys han sorgit nombrosos problemes en les propietats horitzontals degut a la manca de legislació existent en aquest àmbit, el que ha fet que fins avui, les comunitats de propietaris s'han regulat pels estatuts o reglaments interns de cada comunitat.

El Projecte de llei que avui presentem a debat parlamentari, és, sens dubte, de capdal importància per a poder regular el buit legislatiu en què es troba actualment l'anomenada propietat horitzontal o propietat de cases dividides en pisos.

En l'elaboració del text, s'han tingut en consideració totes les aportacions rebudes per part de l'AGIA i de l'Associació de Consumidors i Usuaris d'Andorra.

Amb data 7 d'octubre del 2003, el Projecte de llei va entrar a tràmit parlamentari, finalitzant el període de presentació d'esmenes, el dia 19 de novembre del 2003, amb un total de 29 esmenes presentades.

Del total d'esmenes presentades, únicament tres no han estat aprovades, la resta s'han transaccionat, aprovat i cinc han estat retirades.

Això demostra que dins la comissió ha regnat un bon ambient de treball, intentant buscar el consens en tot el possible per a millorar més la llei.

La filosofia d'aquesta llei és la de regular les relacions de veïnatge en les propietats dividides en pisos o unitats immobiliàries, així com els drets i deures dels propietaris.

Així mateix s'han reforçat les garanties en benefici dels adquirents atribuint a cada unitat immobiliària un coeficient de copropietat.

La llei també lluita plenament contra la morositat en les comunitats de propietaris, fomentant la conservació dels edificis i la convivència veïnal.

Per tant, estem convençuts de què l'entrada en vigor d'aquesta llei, molt esperada per tots, serà de capdal importància per tots els sectors vinculats en aquest àmbit. I és per això que demanem el consens de totes les forces parlamentàries per la seva aprovació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Només par agrair el treball dels grups parlamentaris que han millorat la llei i el consens unànime que porta a la seva agrupació.

Les explicacions que han donat tots tres les comparteix al cent per cent el Govern.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, si no hi ha més intervencions i a la vista de les que hi ha hagut, i si no hi ha objeccions proposo l'aprovació per assentiment del Projecte de llei.

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 2.

2- Nomenament, si escau, del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

La Proposta de candidatura del Consell d'Administració de l'INAF presentada pel Govern ha estat publicada en el Butlletí número 23/2004 del 21 de maig.

Per presentar la Proposta el Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament en data 21 de maig es publicaven els noms de les sis persones que el Govern sotmet pel seu nomenament en aquesta Cambra.

La nova Llei de l'INAF que es va aprovar el passat 23 d'octubre per 22 vots a favor i 5 abstencions ha modificat substancialment la importància de l'òrgan de supervisió del sector financer andorrà que és l'Institut Nacional Andorrà de Finances i també el rol de les persones que integraran el seu Consell d'Administració.

Nosaltres hauríem volgut que de la mateixa manera que es va fer amb la Llei en què es va aconseguir una àmplia majoria parlamentària els nomenaments es fessin amb el consens necessari que la mateixa Llei proposa en el seu article 12.

Lamentem el retard en què es presenten aquests nomenaments però demanem el suport de tots els consellers generals pel nomenament d'aquestes persones.

Durant el debat de la Llei de l'INAF es van posar de manifest els canvis més importants d'aquest òrgan de supervisió, canvis recomanats pel propi fons monetari internacional en el seu informe de l'agost del 2002.

En el nomenament dels càrrecs del Consell d'Administració culminarà l'efectivitat dels canvis que s'han operat en la redefinició de les funcions de l'INAF. Així, un cop nomenades aquestes persones podran proposar al Govern el nomenament del director general i quedarà també dissolta la comissió superior de finances.

En aquest punt de la meua intervenció voldria fer palès el meu agraïment a totes les persones que han integrat aquests òrgans de Govern consultius, disciplinaris, sancionadors i executius del sector financer andorrà. La seva feina ha permès rebre uns informes molt favorables del Consell d'Europa en matèria de blanqueig de diners i del fons monetari internacional i situar-nos en una posició davantera important en aquestes àrees.

Ara s'acabarà la primera etapa de la supervisió del sistema financer i s'enforteix aquest òrgan per assimilar-lo als bancs centrals dels països europeus.

Les pròpies competències dels membres del Consell d'Administració -que avui el Govern proposa pel seu nomenament-, també han evolucionat amb la nova Llei i queden fixades en l'article 18.

Les funcions més rellevants i que podem destacar són l'aprovació de directrius d'actuació de l'institut per complir les funcions encomanades i controlar-ne l'execució, l'aprovació del pressupost i dels comptes anuals. La imposició de sancions disciplinàries i l'aprovació de les propostes de sancions, l'aprovació de mesures cautelars de les entitats del sistema financer, així com l'aprovació dels acords de

col·laboració en el marc de les seves competències internacionals.

Fins ara, part d'aquestes competències estaven compartides entre la comissió superior de finances i el propi Govern i l'INAF, evidentment.

Per tirar endavant aquesta nova etapa de l'institut s'ha reforçat la independència i autonomia dels seus òrgans en dues mesures com el nomenament per part del Consell General a proposta del Govern per una àmplia majoria a primera volta, i la renovació de la meitat dels membres cada tres anys passant el seu mandat a sis anys en comptes de quatre com fins ara.

El Govern proposa, doncs, sis persones per representar l'INAF que tenen uns perfils adequats per assumir les funcions que els seran encomanades i des del Govern es va buscar un perfil de persones amb components tècnics i personals per prendre les decisions que s'escauran.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a continuació tenen la paraula els grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, només per fer referència al que ha dit la Sra. ministra en què la votació de la Llei que va tenir efecte en aquesta Sala el 23 d'octubre del 2003 en la qual va quedar aprovada per majoria i en la que el nostre grup havia defensat una filosofia amb un caire diferent del que es va presentar i amb que finalment s'ha aprovat la Llei, però tot i així ens vam implicar directament en el treball de les comissions a través de les esmenes que van estar recollides i que van poder aportar aquestes millores substancials de la Llei.

Finalment, el nostre vot d'abstenció òbvia més que res a la filosofia general del nostre objecte de la Llei i, per tant, nosaltres no tenim res més a dir en aquest sentit.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata. Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, el Grup Socialdemòcrata, -la votació així ho va demostrar a part del treball en comissió-, va donar suport a la modificació de la Llei de l'INAF. Vam fer-hi diverses aportacions en un sentit de millora positiva de la Llei. No ens hem pogut posar d'acord amb el Grup Lliberal en la determinació dels perfils de les persones que havien de ser els que conformessin aquest nou Consell d'Administració amb uns poders molt més reforçats i, per tant, amb una dedicació i una competència i absència d'implicació o contaminació política important que, amb tots els respectes, entenem que la candidatura proposada no acaba de reunir i, per tant, anunciem que no donarem suport a aquesta candidatura.

El Sr. síndic general:

Passem a continuació a la intervenció del Grup Lliberal.

Sr. Càndid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, he estat escoltant atentament als meus companys.

Tinc que manifestar, Sr. síndic, que estic totalment d'acord amb el que ha expressat, en aquest cas, la ministra de Finances i tinc que agrair, en aquest cas, al Partit Socialista el suport que van donar en el seu moment a la Llei. Però, tanmateix sí que lamento -perquè aquesta era la voluntat del Grup Parlamentari Lliberal i del Govern- que no es pogués arribar a un consens perquè nosaltres crèiem que això era molt important i també vull que consti que en cap moment nosaltres vam posar cap inconvenient a cap tipus de perfil que ens poguessin presentar tant el Partit Socialdemòcrata com el Grup Mixt i que nosaltres crèiem en aquell moment que l'INAF -i així ho va demostrar el Partit Socialista votant a favor de la Llei i el Grup Mixt fent una abstenció, però, jo diria que una abstenció segurament moderada- valia la pena, potser, que totes les forces polítiques estiguessin representades en el Consell d'Administració.

Vull que consti que nosaltres vam fer tot l'esforç necessari perquè això fos així i ratifico en el sentit de què no haguéssim posat cap tipus d'inconvenient ni cap tipus d'impediment a qualsevol candidat que se'ns hagués presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció, doncs, procediríem a la votació de la candidatura.

Només recordar que la candidatura, segons el que estableix l'article 12 de la Llei 14/2003 del 23 d'octubre de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, requereix el vot favorable de les dues terceres parts del Consell General, és a dir, de 18 consellers generals.

Si en aquesta primera votació no s'assolís aquesta majoria s'hauria de procedir a una segona votació. En aquest segon supòsit seria suficient la majoria simple dels vots.

En aquest cas, en aquesta segona votació per acord de la Junta de Presidents, s'haurà de procedir en una nova sessió del Consell General.

Doncs, procedirem tot seguit a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

Vots a favor 17, abstencions 10.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, constatat que la candidatura no obté la majoria necessària essent el resultat de la votació inferior a l'establert per la Llei, la segona votació queda ajornada fins que la Junta de Presidents acordi la celebració d'una nova sessió dins del termini de les setanta-dos hores que marca la Llei.

Doncs, passem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici 2001, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 28/2004 del 8 de juny.

El Sr. Jordi Daban Alsina, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposa l'Informe.

Teniu la paraula Sr. Daban.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que la comissió ha tractat els dos temes que s'anuncien en aquest punt de l'ordre del dia de manera conjunta, és a dir: liquidacions del Consell General i Administració general d'una banda, i transferències comunals de l'altra, si ningú hi veu cap inconvenient, Sr. síndic, proposaria de debatre el tema conjuntament tal com s'ha fet en Comissió de Finances.

El Sr. síndic general:

Doncs, d'acord. Endavant.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies.

El passat 15 d'octubre del 2003, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent a la vista de l'Informe en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2001.

A resultes de les reunions mantingudes en comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, va ser elaborat un informe que s'ha publicat en el Butlletí del Consell General número 28/2004 i que a dia d'avui tinc l'honor de presentar, en nom de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, davant aquesta Il·lustre Cambra.

Aquest informe l'hem estructurat en tres blocs.

D'una banda, l'informe de la Comissió sobre les liquidacions de comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici 2001.

Per acord de la comissió aquí també vam decidir incloure les conclusions de la comissió sobre l'Informe del Tribunal de Comptes relatiu a l'adequació de les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general, corresponents als exercicis 1999, 2000 i 2001 a la Llei qualificada de transferències als comuns. Aquest darrer és un informe que neix a conseqüència de la proposta formulada per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el seu informe relatiu a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes sobre les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents als exercicis 1999 i 2000; d'una altra banda, l'informe de la comissió sobre les liquidacions de comptes dels comuns corresponents a l'exercici 2001; i finalment, l'informe de la comissió sobre les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2001.

A continuació procediré a donar lectura de les propostes i valoracions de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que figuren per cada un dels blocs que he esmentat anteriorment:

1. Informe de la comissió sobre les liquidacions de comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici 2001

Propostes de la comissió

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost constata que:

Primer, la majoria de les entitats auditades no ha presentat la nota al quadre de finançament amb la conciliació entre els resultats comptables i els recursos obtinguts, regulada en l'apartat 8 de la quarta part del Pla General de Comptabilitat Pública. Així mateix, tot i que a la documentació comptable d'algunes de les entitats queda establert de forma clara quin és l'immobilitzat (béns patrimonials) caldria reflectir en un manual de procediments el criteri d'activació del mateix.

Recomana la confecció d'un manual que reculli aquests criteris.

Segon, entitats com el Raonador del Ciutadà, el Tribunal Constitucional, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, les Forces Elèctriques d'Andorra, l'Institut Nacional Andorrà de Finances, el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, l'Escola Universitària d'Infermeria d'Andorra, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra, l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, l'Institut d'Estudis Andorrans i la Residència Solà d'Enclar no efectuen un seguiment pressupostari ajustat estrictament a la Llei general de les finances públiques, atès que al llarg de l'exercici no s'enregistren les diferents fases de l'execució dels pressupostos d'ingressos i de despeses. El control de la gestió pressupostària s'efectua amb mitjans ofimàtics periòdicament i, tot i que no s'utilitza un programa informàtic que permeti fer aquest seguiment de forma mecanitzada i generi automàticament els documents corresponents a cada fase, es deixa constància documentada de les operacions.

Recorda que la Llei general de les finances públiques obliga a les entitats parapúbliques o de dret públic, als comuns i a les societats públiques a la creació de totes les figures escaients per tal de garantir les funcions de control previstes a la mateixa, així com al fidel compliment de tots els procediments regulats per a l'execució del pressupost.

Tanmateix, la comissió pren nota que de vegades la segregació de funcions, definida per la Llei general de les finances públiques, és de difícil aplicació a petits ens com, per exemple, el Raonador del Ciutadà i l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya. A tal efecte, proposa al Consell General que tingui a bé encomanar al Govern l'anàlisi i si escau la modificació de la Llei general de les finances públiques en aquest sentit.

Tercer, durant l'exercici fiscalitzat, el Raonador del Ciutadà, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, les Forces Elèctriques d'Andorra, el Servei Andorrà

d'Atenció Sanitària, l'Escola Universitària d'Infermeria d'Andorra, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra, l'Institut d'Estudis Andorrans i la Residència Solà d'Enclar, no han utilitzat els mecanismes de modificació pressupostària necessaris per evitar, com s'ha donat el cas, partides que han estat excedides.

En aquest sentit, la comissió recorda a aquestes entitats que aplicant el que disposa la Llei general de les finances públiques i el Pla General de Comptabilitat Pública es solventa l'esmentat anteriorment i recorda al Tribunal de Comptes que quan fiscalitza l'activitat econòmico-financera de l'Administració pública, ha de vetllar perquè s'ajusti a l'ordenament jurídic.

Quart, a la vista de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les fiscalitzacions dutes a terme corresponents a l'exercici 2001 que considera que la gestió comptable es porta en general de manera correcta, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en base a les observacions que es desprenen de l'informe, creu que convindria millorar qualitativament aquesta gestió. La normativa bàsica en relació a la gestió econòmico-financera dels ens públics d'àmbit estatal es recull en la Llei general de les Finances Públiques, el Pla general de comptabilitat pública i la Llei de pressupost per l'exercici corresponent. Cap d'aquests textos defineix una estructura pressupostària. Segons l'anunciat pel Tribunal de Comptes durant les seves compareixences davant la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost els dies 23 d'octubre del 2002 i 26 de novembre del 2003, sembla però, que aquest particular quedaria resolt en gran part pels propers exercicis.

La comissió recomana que s'aprovi una estructura pressupostària d'obligat compliment, que hauria de definir de forma clara els comptes pressupostaris que s'han d'utilitzar en l'elaboració dels pressupostos, tant per ingressos com per despeses, i la correlació amb els comptes definits en el Pla general de comptabilitat pública.

Cinquè, el Tribunal de Comptes fa constar, en l'informe de les fiscalitzacions dutes a terme a la Caixa Andorra de Seguretat Social corresponents a l'exercici 2001, recomanacions d'anys anteriors que plantegen una revisió del Reglament del règim andorrà de Seguretat Social.

Tot i considerar que aquestes recomanacions no s'ajusten estrictament a la funció fiscalitzadora definida a la Llei del Tribunal de Comptes, la Comissió creu convenient posar aquest extrem en coneixement del Consell General.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes en cada una de les entitats fiscalitzades, aprova per unanimitat els comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats: del Tribunal Constitucional, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, de les Forces Elèctriques d'Andorra, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, de l'Escola Universitària d'Infermeria d'Andorra, del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, de l'Institut d'Estudis Andorrans, de la Residència Solà d'Enclar, de RTVA, SA, de Ramaders d'Andorra, SA, de PANCA, SA, de l'Escola Especialitzada Nostra Sra. de Meritxell, del Col·legi Sant Ermengol, del Col·legi Janer i de la Sagrada Família; i aprova per majoria els comptes del Govern, deixant constància, el desacord del M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i del M. I. Sr. Jordi Mas Torres, en representació del Grup Mixt, en l'aprovació dels comptes d'aquesta entitat.

D'altra banda, amb data 18 de març del 2004 es publica en el Butlletí del Consell General núm. 11/2004 l'Informe del Tribunal de Comptes demanat pel Consell General. Aquest document respon a la proposta formulada per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el seu informe relatiu a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes sobre les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents als exercicis de 1999 i 2000 demanant: *"Que el Tribunal de Comptes tingui present, dins del marc del control de l'adequació dels comptes públics a tota la normativa legal vigent, l'adequació a la Llei qualificada de transferències als comuns, i en particular els articles 14, 15 i 16. En aquest sentit, s'acorda demanar al Tribunal de Comptes que realitzi un informe complementari, en un termini no superior als 6 mesos, sobre l'aplicació de dita llei per part del Govern."*

El Tribunal de Comptes ha analitzat el conjunt de les inversions que figuren en les liquidacions pressupostàries del Govern corresponents als exercicis 1999, 2000 i 2001 per determinar la correlació de les inversions efectuades amb una competència clarament atribuïda al Govern i l'existència d'una partida pressupostària específica, amb identificació clara del projecte afectat, en el pressupost aprovat per cadascun dels exercicis. Aquestes inversions estan agrupades, d'una banda, en aquelles a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa però que figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici, i d'una

altra banda, en aquelles a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici.

Una vegada analitzat l'informe en qüestió, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost creu convenient fer figurar les observacions amb caràcter general que ha efectuat el Tribunal de Comptes i les transcriu a continuació:

a) Tot i que alguns dels projectes executats queden coberts per la legitimació que deriva de la Llei de pressupost corresponent a cada exercici, semblaria convenient una major definició dels mateixos, amb la corresponent qualificació prèvia que permeti conèixer, abans d'iniciar l'execució, si es tracta de carreteres generals, d'obres viàries d'interès nacional amb càrrec als pressupostos generals, o d'obres amb finançament compartit. Aquesta definició prèvia facilitaria el debat pressupostari així com el seguiment posterior, cosa que en alguns casos es fa difícil ja que la pròpia denominació del projecte, si bé dóna indicacions clares quan a la tipologia d'obra, no dóna indicacions prou clares en relació a la seva naturalesa per poder determinar la cobertura competencial.

b) Es constata que al llarg de diferents exercicis, el Govern ve finançant, de forma total o parcial, infraestructures viàries incloses en l'anomenat "Pla viari", que poden considerar-se com alternatives a les travessies urbanes de les carreteres generals actualment definides, mentre que els comuns realitzen obres d'inversió sobre aquestes carreteres generals en trams situats dins dels nuclis urbans respectius. A fi de poder efectuar el seguiment de les inversions efectuades per cadascun dels ens en relació amb les competències respectives, semblaria convenient revisar i requalificar, quan sigui necessari, aquestes infraestructures per determinar amb claredat els trams que formen part de l'àmbit competencial de cadascun.

c) En aquells casos en què, per optimitzar l'ús dels recursos disponibles, es recorri a la cooperació entre administracions, és recomanable que, en la mesura que sigui possible, s'estableixi de forma clara i prèvia a l'execució del projecte les quotes de participació de cadascuna de les parts en el mateix, tant en el finançament de l'obra com en l'eventual utilització posterior dels béns, establint els convenis necessaris que permetin repercutir a cada part les despeses que en cada fase es puguin derivar. El poder disposar d'aquesta informació durant el debat del pressupost general permetria la seva aprovació amb un major coneixement de les conseqüències pressupostàries -tant pel que fa a la inversió com per les eventuales despeses de gestió i manteniment que es puguin

compartir- i de les concurrències competencials que puguin produir-se i facilitaria el seguiment posterior en el moment de fiscalitzar les liquidacions.

d) Tot i que en la majoria dels casos es troben identificats dins dels pressupostos aprovats i en conseqüència l'execució d'aquests projectes es beneficiaria de la legitimació pressupostària, es constata que en exercicis successius el Govern ve fent-se càrrec, dins del programa general denominat "Canalització de rius" i dins de projectes identificats com a "Recursos hidràulics", de la construcció de ponts, alguns d'ells situats en carreteres generals, però altres situats en carreteres secundàries o nuclis urbans, sense que hi hagi una normativa que reculli de forma clara que aquestes execucions responen a l'exercici d'una competència governamental. Semblaria convenient dotar-se d'aquesta regulació.

e) Es constata que el Govern desplega la seva activitat en matèria de tractament d'aigües residuals -construcció de col·lectors i depuradores- amb la cobertura que li donen les seves competències generals en matèria de medi ambient, sense que en alguns casos estiguin clarament definits els límits competencials en relació amb les actuacions que en aquest camp corresponen també als comuns. Una millor definició en els respectius àmbits d'execució d'aquestes competències repercutiria en una major claredat en els seguiments de les actuacions dutes a terme per cadascuna de les parts implicades.

En conseqüència, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost demana que es regularitzin les situacions d'aquells projectes, a les inversions dels quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa.

2. Informe de la comissió sobre les liquidacions de comptes dels comuns corresponents a l'exercici 2001

Propostes de la comissió

En base a les recomanacions formulades pel Tribunal de Comptes sobre les liquidacions de comptes dels comuns corresponents a l'exercici 2001, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost fa les següents consideracions:

a) Recomana que per a exercicis futurs la formalització dels pagaments materials s'adeqüi a allò establert en la Llei general de les finances públiques, agrupant, de forma mancomunada, a més d'aquelles signatures de caràcter polític que el comú consideri oportunes, la d'un tècnic del Servei d'Intervenció.

b) Recomana que per a exercicis futurs es presenti la nota al quadre de finançament amb la conciliació entre el resultat comptable i els recursos obtinguts,

regulada en l'apartat 8 de la quarta part del Pla general de comptabilitat pública.

c) Recomana que per a exercicis futurs els comuns confeccionin un registre de contractes per tipus de contractació -concurs, subhasta, contractació directa, etc- que faciliti el seu control, tal com està previst en l'article 65 de la Llei de contractació pública.

d) Recomana que es faci servir la classificació funcional, ja que és de gran utilitat per presentar la despesa a realitzar per l'ens públic conforme als objectius buscats o prioritats específiques que es tinguin.

3. Informe de la comissió sobre les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2001

Valoracions de la comissió

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en virtut de l'article 32.1 de la Llei del Tribunal de Comptes, ha procedit a analitzar els resultats dels treballs de fiscalització duts a terme pel Tribunal de Comptes en relació amb les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2001, l'objecte dels quals ha estat constatar l'aplicació efectiva que fan els comuns de la Llei en relació a les transferències rebudes.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost constata:

a) L'absència formal, en tots els comuns d'una comptabilitat separada per les despeses i les inversions amb càrrec a transferències, tipificada en l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

En aquest sentit, la comissió recomana insistir, novament, en l'obligat compliment d'aquest article 9, que estableix que les transferències rebudes hauran de ser objecte d'una comptabilitat separada amb les corresponents anàlisis internes, detallant tots els moviments de despeses i inversions efectuats amb càrrec a transferències.

b) Que la documentació que ha rebut el Tribunal de Comptes respecte a les transferències rebudes i a la seva aplicació es presenta de forma molt heterogènia, cosa que dificulta els treballs posteriors.

A fi d'unificar el criteri en relació amb la informació que hauria de rebre el Tribunal de Comptes, es recomana que, com a mínim, contingui l'import de les transferències rebudes, els imports regularitzant transferències d'exercicis anteriors, els imports

aplicats en inversió i detall, els imports aplicats en despesa corrent i detall, i el seguiment de l'aplicació de romanents no aplicats en exercicis anteriors.

c) Que de forma generalitzada es compleix la Llei de contractació pública, malgrat que en alguns casos, que han quedat descrits en els apartats corresponents, no sigui així.

Cal recordar aquí, que la contractació pública ve regulada per llei i és d'aplicació per tots els ens públics.

S'ha detectat un error a la pàgina 27 de la segona columna de l'exercici 2001 publicada en el Butlletí del Consell 28/2004 del 8 de juny.

Llegiré la nota que ens ha fet arribar el president del Tribunal de Comptes:

"El Tribunal de Comptes ha detectat en la part introductòria del seu informe sobre les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2001, hi figura un quadre informatiu que degut a què la informació utilitzada en el seu dia va revelar incompleta conté un error.

Es transcriu a continuació el referit quadre amb el paràgraf explicatiu degudament rectificat amb el prec que vulgui donar aquesta rectificació el curs corresponent."

En el quadre, en la columna d'ingressos recaptats durant l'exercici 2000, on hi figura: "imports en pessetes: 18.944.346.100" hauria de figurar: "import en euros: 19.473.701.422"...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

En pessetes?

El Sr. Jordi Daban:

... Perdó! en pessetes... Perdoneu, ho he fet al revés!

Són pessetes. També abans eren pessetes.

Els imports en euros serien, aquests sí, on diu: "34.157.343,95" hauria de figurar l'import en euros de...

Perdoneu, torno a començar perquè consti bé.

Allà on diu: "imports en pessetes: 18.944.346.100" hauria de dir: "import en euros... no, import en pessetes -és que està al revés- 117.039.302,72..."

El Sr. síndic general:

No, perdó!

Allà on diu: "18.944.346.100 pessetes" hauria de dir: "19.473.701.422 pessetes. És això...?"

El Sr. Jordi Daban:

És això, sí. Perdoni Sr. síndic!

El Sr. síndic general:

D'acord.

I, llavors hi ha el segon paràgraf.

El Sr. Jordi Daban:

En el segon paràgraf allà on diu: "import en euros: 113.857.813,16" hauria de dir: "117.039.302,72".

Ara sí!... Són molt diners...

(Se sent riure)

Bé, a veure!

I, a l'última columna on diu: "romanent negatiu" hauria de dir: "romanent positiu" i on diu l'import de: "- 16.696.170" hauria de dir: "+ 142.110.427".

I, allà on diu: "- 100.345,49" hauria de dir: "+ 854.100,88".

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que fent seves les remarques formulades aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns juntament amb les recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes l'opinió de la comissió legislativa i la del Consell General expressada en aquest document.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Dallerès, em sembla que voleu intervenir?

El Sr. Josep Dallerès:

Em sembla que hi ha una xifra que és a la segona columna "import en euros" que també està modificada.

El Sr. síndic general:

Sí. Voleu donar lectura?

La segona columna també està modificada.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, Sr. Daban. És la segona columna.

El Sr. síndic general:

“Transferències a pagar: 30%...”

El Sr. Josep Dallerès:

Allà on diu: “34” ha dit: “35”

El Sr. Jordi Daban:

Exacte!

El Sr. síndic general:

Si voleu dir-ho perquè quedi ben clar, si us plau.

El Sr. Jordi Daban:

Sí, gràcies.

En la segona columna, allà on diu: “transferències a pagar: 34.157.343,95” hauria de dir: “35.111.790,82”.

El Sr. síndic general:

D’acord, és correcte així.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies i perdoneu.

El Sr. síndic general:

D’acord.

Doncs, s’acceptaria aquesta correcció d’aquest error.

Moltes gràcies senyor ponent.

A continuació passàrem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Analitzem avui l’informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l’any 2001.

És la segona vegada que el Tribunal de Comptes des de la seva creació presenta l’informe sobre la liquidació dels pressupostos del Consell General, del Govern i de tots els seus òrgans així com de les entitats parapúbliques.

En la darrera sessió, és a dir, en la sessió de l’any passat en la que presentava aquest primer informe- el Grup Parlamentari Mixt va fer una remarca sobre el

retard en que el Consell General prenia coneixement dels comptes, quatre anys i tres anys respectivament perquè eren els comptes del 1999 i del 2000 que l’any passat se’n oblidaven, i enteníem la dificultat que va trobar el Tribunal de Comptes en l’anàlisi i elaboració del informe corresponent, degut sobretot a què era la primera vegada en què presentava l’informe el mateix Tribunal, i també en la diversitat de criteris comptables amb que es va trobar i que actuen les diverses administracions.

En tot cas, constatem avui que encara portem un retard en l’aprovació dels comptes -és a dir, de tres anys. Estem al 2004. És una constatació, únicament, que voldria fer, no és una acusació envers ningú, sinó que, en tot cas, és un toc d’atenció encaminat a reconduir una situació anòmla i intentar entre totes les parts implicades, des dels seus respectius àmbits de responsabilitat aconseguir que els comptes d’un exercici no s’aprovin amb un temps de retard que podríem qualificar casi bé d’inacceptable.

En la reunió que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que va tenir lloc amb els membres del Tribunal de Comptes el passat 26 de novembre del 2003, fent referència al treball que el Tribunal realitzava, van manifestar els mateixos membres del Tribunal la bona acceptació per part de les institucions de la feina del Tribunal, i la progressió constant en la metodologia de l’anàlisi dels comptes del 1999 i 2000 i fins els del 2001, la qual cosa ens satisfà.

També en la mateixa reunió van poder aclarir un dubte que ja vam ressaltar igualment en la intervenció del l’any passat i que feia referència a les al·legacions que les diverses administracions havien presentat i que el Tribunal de Comptes únicament recollia en el seu informe, el que ens portava a pensar que no es pronunciava sobre les mateixes.

Amb aquesta interpretació enteníem i, per tant demanàvem, que el Tribunal emetés una opinió sobre les al·legacions, ja que podien aportar aclariments importants sobre l’opinió dels auditors.

Els membres del Tribunal ens van explicar que les al·legacions que podien ser recollides ja formaven part de l’informe i, per tant, només deixen constància de les recomanacions que no havien estat recollides en l’informe i, per tant, es poden entendre com no acceptades. El que ens aclareix, per a nosaltres, és un punt important.

Pel que es refereix a l’informe dels comptes del 2001, ens remetem en la seva globalitat al que ha presentat el ponent en nom de la Comissió de Finances i Pressupost.

Únicament voldria ressaltar el que ja diu el mateix informe, en l’apartat segon de les propostes, i que fa

referència a l'aplicació de la Llei general de les finances públiques per part d'algunes entitats de petita magnitud -que podríem definir- i que treballen amb uns mitjans ofimàtics potser diferents i, per tant, tenen dificultats a seguir les diferents fases previstes en la Llei de les finances públiques.

Aquest fet representa un problema, i un problema al que convindria aportar solucions necessàries perquè puguin desenvolupar correctament les seves funcions, i evitar finalment les recomanacions que cada any ens pugui arribar a fer el Tribunal de Comptes al respecte.

El Grup Parlamentari Mixt no ha aprovat els comptes del Govern de l'exercici, essencialment perquè l'informe del Tribunal de Comptes sobre l'adequació de les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general corresponents als exercicis 1999, 2000 i 2001 a la Llei qualificada de transferències als comuns, i que ha fet referència el mateix informe de la comissió i que es va elaborar a petició justament del Consell General, reafirma una temença que teníem en el respecte estricte de l'aplicació de la Llei, reflectida en les nostres intervencions a través de les esmenes presentades en diversos projectes de pressupost.

En efecte, en el citat informe es presenten dos classificacions en les inversions efectuades pel Govern -i em referiré únicament a les de l'any 1991.

La primera són inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa però que figuraven identificades dins el projecte de pressupost.

En aquest apartat figuren un seguit d'inversions que fan referència a la desviació d'Encamp, al vial d'enllaç Santa Coloma- Marginada, vials marge riu Valira, etc, i com molt bé diu el comentari del Tribunal de Comptes que figura a continuació, són inversions que es trobaven emparades per la legalitat pressupostària en estar identificades en el pressupost, però que no han seguit el procediment de qualificació prèvia per ser qualificats obres d'interès nacional. Tampoc existeix una nova requalificació de carreteres tal i com havíem demanat en les esmenes que faré referència més endavant.

L'altre apartat, el segon, són les inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades tampoc en el pressupost de l'exercici.

En aquest apartat hi figura una llista d'inversions que fan referència a obres com són el carrer B al Clot d'Emprivat, entre carrer de la Unió i el carrer de la Constitució, el nou pont d'Anyós, ocupació dels terrenys afectats pel vial contigu al riu Valira (vial

Josep Viladomat), zona de Caldea, senyalització semafòrica cruïlla avinguda Fiter i Rossell, etc.

A diferència de l'anterior, aquestes inversions no disposen de cap cobertura pressupostària, i contradiuen, també a l'igual que les anteriors, la Llei qualificada de competències dels comuns.

El nostre grup, en el Projecte de pressupost per al 2002 i per al 2003, va presentar una esmena i posteriorment una reserva d'esmena, la finalitat de la qual era la de clarificar una situació que portava una permanent confusió per no requalificar algunes vies de comunicació i com a exemple preníem el vial de l'obac, classificada com a carretera secundària número 2, i que segons la Llei qualificada de competències dels comuns no corresponia al Govern efectuar inversions en la mateixa.

Avui amb l'informe que ha presentat el Tribunal de Comptes i que ha recollit la comissió ens venen a confirmar les nostres temences i, per tant, ens dona la raó en tot allò que en la sessió del dia 16 de gener del 2002 vaig manifestar en aquesta mateixa Sala.

I repeteixo el mateix, no estem en contra de cap inversió que afecti obres d'interès general i per tant no és un problema de fons, però sí que és un problema de forma i al nostre entendre un problema greu, perquè hi ha altres infraestructures en algunes parròquies, com aparcaments, ponts o vials que poden ser també d'interès general, però que no es beneficien del finançament del Govern.

Esperem que d'una vegada per totes s'aporti a aquest problema una solució definitiva que eviti en el futur situacions d'il·legalitat que només contribueixen a crear un clima de confusió i confrontació política.

Aquests són els arguments que sempre hem defensat en les repetides intervencions que el nostre grup ha efectuat en aquesta Sala, i són els que ens han portat a votar negativament els comptes del Govern corresponents a l'exercici 2001, tal i com figura en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que avui es presenta al Consell General.

Moltes gràcies

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Únicament per dir que nosaltres donem suport a l'informe sortit de la comissió on figura exposat el nostre posicionament al respecte sobre els comptes que s'aproven i els que no.

Voldria, únicament, afegir dos punts: l'un és referent a la demanda que, a demanda de la comissió, va fer el Consell l'any passat -i a la qual també ha fet referència el Sr. Mas- sobre el fet que el Tribunal de Comptes un cop presentades les al·legacions per part dels diferents organismes aportés, o no, un element complementari, cosa que s'ha fet i que ha facilitat en gran part el treball que s'ha efectuat dins de la comissió.

Doncs, celebros que així sigui i que anem, doncs, com a mínim, desbrossant una mica la feina que ens permetrà segurament arribar a tenir els comptes més al dia i de no anar amb aquest retràs que, vull recalcar aquí, no és culpa del Tribunal de Comptes sinó que és conseqüència del moment que es va posar en marxa.

L'altre punt era referent també a un plantejament que ha fet el Sr. Mas que és l'informe que s'ha inclòs referent a una demanda que havien formulat des del Partit Socialdemòcrata a dins de la comissió i que la comissió va recollir l'any passat i que ha estat el tema de l'informe del Tribunal de Comptes sobre l'aplicació per part del Govern de la Llei de transferències als comuns.

En aquest sentit el que sí que nosaltres farem és seguir de prop les mesures que des del Govern s'adoptin per regularitzar les situacions aquestes tal com queda demanat dins de l'informe.

Res més.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal, Sr. Marc Pintat teniu la paraula.

El Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El Tribunal de Comptes va presentar a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost la fiscalització dels comptes públics per segona vegada des de la seva creació.

En fem una valoració global molt positiva de la feina feta amb eficàcia, rigor i qualitat.

Des del Grup Parlamentari Lliberal considerem que les recomanacions i observacions adreçades als diferents ens i òrgans fiscalitzats milloraran la gestió comptable i pressupostària així com la transparència de tots els comptes i, per tant, confiem que aquests ens els tinguin en compte per als exercicis futurs.

També constatem amb satisfacció l'esforç que s'ha fet per seguir les recomanacions dels anys anteriors per part dels diferents ens i òrgans.

A l'informe del ponent els grups de l'oposició van mostrar la seva disconformitat amb els comptes de Govern; disconformitat que avui han manifestat en el Ple del Consell General però que no compartim.

A banda del fet que els grups de l'oposició no van donar suport als pressupostos del Govern, ni l'informe del Tribunal de Comptes ni l'informe del ponent no posen de manifest cap motiu d'ordre legal, administratiu o econòmic per rebutjar els comptes.

En l'informe es ressalten tres observacions de poca transcendència per als comptes del Govern, que confiem que regularitzaran, i dues recomanacions una de les quals ja està presa en consideració en part pel Govern segons el mateix Tribunal.

Del que es desprèn de l'informe del ponent, i deixem per reproduït el seu contingut, el Grup Parlamentari Lliberal dóna suport a les liquidacions de comptes presentades.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, acabades les intervencions dels grups parlamentaris i si no hi ha cap altra proposo, en primer lloc, sotmetre...

Sí, perdó! Sra. ministra de Finances sí, vol intervenir?

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

M'agradaria fer unes puntualitzacions primerament pel comentari que han fet els dos grups de l'oposició sobre el retard en l'aprovació dels comptes i que això, doncs... A veure! és veritat que avui, aprovar els comptes del 2001 és molt tard. I, de tota manera nosaltres el que sí que fem és que ens posem a disposició del Tribunal, si així ho trobés escaient des de la pròpia comissió i del Tribunal, de començar si calgués les auditories o els treballs d'auditoria de camp sobretot pel que fa a les existències que sempre s'esmenta una reserva quant a les existències perquè el Tribunal arriba massa tard a fer-ho, doncs, que el Govern no tindria cap inconvenient i crec que els altres òrgans tampoc en poder començar els treballs una mica abans i que nosaltres intentem passar els comptes l'1 d'abril que és la data que fixa la Llei de les finances públiques, però que malgrat això ens posem a disposició per millorar el termini, i com saben també ens posem a disposició dels auditors i del Tribunal per fer la feina.

D'altra banda, m'agradaria dir que el Govern prendrà bona nota de les recomanacions d'aquest informe sobretot de l'aplicació de la Llei de competències i de la Llei de transferències per tal, doncs, de prendre en consideració les recomanacions que es fan des del propi Tribunal i des de la comissió, i només puntualitzar que el Sr. Mas ens deia que hi ha situacions d'il·legalitat que jo no he pogut trobar dins de l'informe del Tribunal, és a dir, que són en tot cas situacions d'alegalitat i no d'il·legalitat com m'ha semblat entendre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sí, Sr. Josep Dallerès pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És únicament per puntualitzar perquè em sembla que la Sra. ministra no m'ha entès bé.

És a dir, si he parlat de retard dins dels comptes no ho he atribuït a Govern en cap moment. El retard, en tot cas, si és culpa d'algué és culpa del Consell i de la Comissió de Finances en un cert moment quan es va agafar un retràs i sobretot quan després de l'aprovació de la Llei del Tribunal de Comptes el Consell va estar més temps del previst -en un primer temps- pel nomenament i la posta en funcionament del Tribunal.

Jo crec que aquest és l'element... No hi ha, ni el Govern ni les entitats que estan auditades amb quatre anys de retard, en aquest cas... no tenen la culpa d'això. És un fet, i em sembla que és en aquest mateix sentit... -que ho ha constatat el company Jordi Mas-, és en aquest sentit que hem fet l'esment. I sí que es dificultós però treballar sobre uns comptes que es van tancar fa quatre anys. Però no era en tot cas un retret que s'havia fet. Sí que és un element que dificulta, i molt, la tasca que s'està portant a terme.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Jordi Mas pel Grup Mixt teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la primera part ja, pràcticament, l'ha contestat el company Josep Dallerès.

És a dir, jo no crec que recrimino a ningú, ja ho he dit, a més a més. El que sí he dit és que totes les fases des del seu àmbit de responsabilitat s'havia de buscar la manera de què no es produïxin aquests retards.

Per la manifestació d'il·legalitat que he dit... jo he dit il·legalitat i segurament, potser és al·legalitat. Si és així realment ho rectifico. No és pas la intenció de buscar polèmica en aquest aspecte sinó que la meua intervenció anava en el sentit de clarificar una situació que porta una confusió prou important en l'aplicació de la Llei de competències dels comuns, amb el qual és important de buscar i clarificar aquesta situació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies per les clarificacions però, només era per dir que malgrat... -he entès bé que no era un retret al Govern- però, malgrat això que ens posem a disposició del Tribunal per intentar fer millor la feina tots plegats.

Ho volia dir només en un to constructiu perquè aquestes auditories i aquests controls es puguin fer en el temps, també de millor manera per part dels funcionaris que s'ocupen d'aquesta feina des del Govern com també pel propi Tribunal i, doncs, que hi ha coses que si ho avancéssim una mica ajudaríem una mica a tothom i fins i tot a la comissió perquè els comptes es fessin abans i potser en millors condicions, però, agraeixo la clarificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap més intervenció proposo en primer lloc sotmetre a aprovació les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques corresponents a l'exercici 2001, i posteriorment l'aprovació dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns del mateix exercici.

Així, doncs, proposo, si no hi ha objeccions, declarar aprovades les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici 2001 en els

termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord?

Molt bé, doncs.

Llavors, pel que fa als resultats de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns corresponents al mateix exercici, i si no hi ha també objeccions, doncs, proposo declarar aprovats els resultats en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord?

Bé, doncs, queden aprovats.

Abans de passar al punt següent de l'ordre del dia voldria demanar als senyors consellers i als senyors membres del Govern que a l'hora d'entrar i sortir de la Sala ho fessin amb més ordre, si us plau, per no pertorbar el bon funcionament de la sessió.

Gràcies.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de la Carta social europea (revisada).

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 23/2004, del 21 de maig, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Arriba avui a la Cambra del Consell General d'Andorra la ratificació d'aquesta Carta social revisada que el Govern va firmar al novembre del 2000, i des d'aquella data hi ha hagut un treball a fer que ja es va anunciar en la ratificació quan dèiem que en firmar la Carta social europea revisada el Principat d'Andorra s'afegeix a la majoria dels estats membres del Consell d'Europa que han reconegut els principis de la Carta, i tanmateix l'estructura particular de la societat i de l'economia andorrana ens fan que el Principat hagi de protegir els elements essencials de la seva especificitat i en aquest sentit alguns articles de la Carta social europea revisada semblen presentar dificultats per a una ratificació immediata.

Això ja es va dir a l'acte de firma i a partir d'aquí el treball que ha fet el Govern -que ha estat llarg, certament, però que ha volgut ser molt acurat-, ens porta avui en dia a presentar en aquesta Cambra

-quan es va presentar- la Carta social amb les reserves que s'han fet i amb l'aprovació dels articles i dels paràgrafs que hem cregut que es podien presentar.

Per fer-ho el Govern ha tingut uns informes que vostres senyories també tenen, i en base a aquests informes i en base a la realitat econòmica i social del país i també al compromís electoral, i tenint en compte que no obstant la Carta social és un compromís per a tots els estats d'Europa que la firmen amb els termes que la firmen i que la ratifiquen a tots els estats d'Europa -del Consell d'Europa- també estan pel seu costat, per la seva banda, cadascun d'ells adaptant les seves legislacions a l'ideal europeu que expressa la Carta que no és més que el complement natural d'un conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals del Consell d'Europa -que és des de l'any 1996 que hi som membres-, quan nosaltres hem arribat a les conclusions que hem arribat ho fem en el sentit de saber que la Carta social és un compromís per actualitzar la legislació del país, saber que si allò que es firma i es ratifica si no es compleix el comitè d'inspecció al cap de només dos anys i mig ja ha de venir al país a fer les revisions oportunes, constatar amb tota la documentació que tenim que molts països d'Europa malgrat ratificar la Carta social en la seva totalitat, o casi totalitat, figuren i surten repetidament com a estats que no compleixen el compromís que han adquirit, i nosaltres hem optat per l'actualització progressiva de tota la legislació andorrana de caire social i de caire de protecció dels drets de la persona en la mesura que en els deu anys o onze anys que té aquesta Cambra la competència plena legislativa i el Govern la d'executar les decisions i de fer reglaments s'ha avançat força en aquest país, jo diria que més que en cap altre d'Europa, per la raó que abans de la Constitució no hi havia la competència per fer-ho amb tota l'amplitud que s'ha pogut fer ara.

És cert que es podia haver avançat més -segur que sí que es podria avançar més en molts temes i en altres no tant. Nosaltres estem convençuts de què les reserves que s'han fet i els articles que no s'han ratificat no exclouen de cap manera que es pugui avançar en aquests termes també. Hi ha algun dels articles que pot semblar que podien ser ratificats però, hem volgut atènyer-nos a aquells que, avui en dia ja complim sense cap dificultat i tenim, fent-ho així, sabem que complim llargament més que el que demana el Consell d'Europa de ratificació i, per tant, ens hem posat a la línia dels països que han ratificat d'una manera oberta i amb ganes de tirar endavant tot el progrés social i de drets humans del nostre país en l'entorn en què ens trobem.

A més a més d'això, és clar, el Consell d'Europa esperava també la nostra ratificació. És veritat que sí, que l'esperava igual que està esperant la ratificació d'altres països fins i tot alguns països molt més grans i, diguem-ne de molta més llargada de competència total dels seus parlaments de molts més anys -per no dir de segles-, i és el cas que encara nosaltres hem arribat a ratificar la Carta revisada abans que alguns països ratifiquin la revisada i alguns, fins i tot, la primera -que no la van ratificar mai-, i al Consell d'Europa li va molt bé, li anirà molt bé, també, com a expressió de la solidaritat que tots els països d'Europa hem de tenir els uns amb els altres el fet de què puguin dir que Andorra ja l'ha ratificat mentre que altres petits estats, sobretot, encara no ho han fet.

Jo crec que això és bo pel conjunt dels europeus, pel conjunt del Consell d'Europa del qual formem part, i Andorra haurà donat en el moment que creia el país que podia fer-ho, aquest pas endavant, per fer un partit d'aquesta directiva, aquest límit, aquest marge d'actuació i aquesta llum per la qual hem d'anar tots de la Carta social europea amb tot el que es pugui anar afegint perquè els consells d'Estrasburg ja s'ha dit fins i tot que la Carta social europea, l'ideal, és que vagi sent una carta tota ella ratificable, i tota ella obligatòria per als estats. Hi ha molta feina a fer i hi ha molts països que tenen tanta o més feina a fer que Andorra -per no dir molta més- per complir-ho, i la prova és que les inspeccions demostren cada any una sèrie de països que podríem considerar molt avançats en tots els temes de caire social i de protecció dels drets humans que, no obstant, el funcionament de cada dia, i la legislació, i la pràctica fan que són remarcats cada dos anys i mig com que no compleixen allò amb que s'han compromès.

Amb el compromís que demanem al Consell General d'aprovar, els articles i els paràgrafs que podem complir, Andorra compleix perfectament i Andorra no necessitarà... no tindrà un informe negatiu de cap d'aquests punts. El que sí que no es parà de fer -i això és evident que té aquesta legislatura i la propera-, és avançar en tots els sentits que es puguin. Nosaltres, ara tenim pendent de presentació la Llei de la seguretat social i d'ajut social que són fonamentals; també la Llei de seguretat i higiene en el treball; s'haurà de desenvolupar en un futur la Llei sindical i la Llei de negociació col·lectiva, és clar que sí. S'haurà de fer perquè encara que descartem l'article 6 que és el que conté sobretot aquest aspecte ho fem molt clarament per les circumstàncies del país, per la manera en què estan estructurats tant els sindicats com les pròpies patronals -en alguns casos, francament, inexistents. La realitat social del país ens ha portat a acceptar el que era acceptable de tal manera que Europa no podrà dir que Andorra... -ni

ho dirà, crec jo- que Andorra no compleix amb allò a què s'ha compromès perquè una vegada més hem de remarcar que els petits estats quan no compleixen una cosa solen ser més recriminats que els grans que entre ells no es recriminen tant el fet de sortir sovint a tots els informes negatius que donen a les comissions.

Per a mi, em sembla que, en fi..., vostres senyories tenen amplíssima documentació de tot el que s'ha fet. L'estat de ratificacions actual del Consell d'Europa tothom el coneix també i en el dia d'avui Andorra sé que s'incorporarà a la ratificació d'aquesta Carta social en un termini que altres països que l'han firmada abans que nosaltres encara no l'han ratificat. Per tant, jo crec que malgrat hi hagi hagut les seves anades i tornades sobre l'estratègia a emprar en aquest tema amb tots els informes que hem tingut i dels que vostès disposen, hem cregut que la forma de fer-ho era la més adient pel nostre país per poder incorporar-nos a la vanguardia europea amb la ratificació de la major part de la Carta social europea i sense sobtar allò que un país que ha entrat fa tan poc temps en la plena competència legislativa i a la plena integració del Consell d'Europa seria si fèssim una acceptació molt més massiva dels articles.

A partir d'aquí, jo, més aviat esperaré, Sr. síndic, als comentaris que es facin per després poder-los també replicar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Josep Ribera teniu la paraula.

El Sr. Josep Ribera:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, els integrants del Grup Mixt i representants del Centre Demòcrata Andorra s'haurien d'alegrar de què es sotmeti a l'aprovació d'aquesta Cambra la proposta de ratificació de la Carta social europea.

En efecte, des del principi de la legislatura, el nostre grup ha reclamat, repetides vegades, al Govern, d'instar una política social dinàmica i moderna, la qual passava evidentment per l'aprovació de la Carta social europea.

Com molt bé diu el M. I. Sr. Cap de Govern en la seva memòria, els fundadors i redactors de la Carta social europea qualifiquen aquest text de complement natural del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, del qual Andorra n'és part des de l'any

1996. És a dir, que hem de constatar i lamentar, la qual cosa minva la nostra alegria, que aquest complement natural ha tardat uns vuit anys per ésser sotmès a l'aprovació d'aquesta Cambra, és a dir unes dues legislatures durant les quals la majoria lliberal, lluny dels seus discursos, ha demostrat pels seus actes, poca sensibilitat social.

Avui, i ho hem de denunciar, creiem que el grup majoritari es lliura a una operació política, amb vistes a les properes eleccions. Durant els vuit darrers anys, només hem sentit excuses per a retardar en el temps la ratificació de la Carta social. I malauradament hem de pensar que si finalment el Govern sotmet a la nostra atenció aquest document, és només, com ja ho he dit, per preocupació electoral, amb vistes a les pròximes eleccions generals i a fi de desplegar una cortina de fum als ulls dels electors, fent creure que la preocupació social seria un eix del motor governatiu.

Creiem, per la nostra part, que el retard aportat a aquesta ratificació evidencia tot el contrari, és a dir la manca de preocupació social del Govern que actua, en aquest àmbit com en altres, únicament mitjançant parxes, quan sorgeixen queixes dels ciutadans i debats públics.

Els redactors de la nostra Constitució, en el seu dia, van fer prevaler els principis més moderns en matèria de garanties de drets públics i socials. Andorra es defineix, en la seva Constitució, com un Estat de dret democràtic i social. Aquesta filosofia feia referència als principis d'actuació desenvolupats pels països de l'entorn europeu, que es poden resumir de la manera següent: progrés econòmic i cohesió social.

Quant a la cohesió social, hem de constatar que, durant aquests deu anys de política lliberal, poc esforç s'ha fet en aquest sentit i aquest poc esforç s'ha fet sempre per obligació i no per convicció. I a nosaltres és aquesta convicció que ens mou i que avui en debat la Carta social portada a ratificació, en l'estat en què el Govern l'ha deixada.

El nostre grup sempre ha demostrat tenir una sensibilitat social, conjuminada amb la necessitat de progrés econòmic. L'un no pot anar sense l'altre i hem de lamentar que la majoria liberal no es preocupa ni de l'un ni de l'altre.

Després de deu anys de Govern lliberal, la nostra estructura econòmica no ha variat. Totes les lleis necessàries al desenvolupament econòmic del nostre país s'han quedat al calaix, la qual cosa evidentment té una repercussió sobre les lleis socials que necessiten els nostres ciutadans. Sense una voluntat política aferrissada de desenvolupament econòmic i

de cohesió social, el nostre país es veu abocat a quedar al marge de l'Europa moderna.

El repte del Govern lliberal, després de l'aprovació de la Constitució, era preparar l'Andorra del segle XXI. Però, a la realitat, la majoria liberal s'ha limitat a consolidar l'Andorra del segle XIX.

I aquesta manca de visió política ens porta a la ratificació que avui hem de votar, conscients de les nostres responsabilitats enfront de la ciutadania.

El que ens demana el Govern, després de vuit anys d'estudis, seminaris, reunions, etc, és aprovar una Carta social truncada i buidada de contingut en uns dels seus aspectes més essencials.

La reserva relativa a certs articles ens dona la fotografia en negatiu del nostre país i evidencia les mancances socials que sempre els representants del Centre Demòcrata Andorrà hem denunciat.

La Constitució ens donava l'eina per a construir una política social consensuada amb el conjunt d'actors socials i econòmics. L'immobilisme del Govern lliberal ens porta, a través de la ratificació d'avui, a excloure d'aquest diàleg social un dels actors més importants, o sigui els sindicats. En efecte, entre les diferents reserves fetes pel Govern, hem de destacar el defecte d'aprovació de l'article 6 de la Carta social que preveu el dret de negociació col·lectiva. Actuant d'aquesta manera, el Govern, lluny de desenvolupar el mandat constitucional, instaura en aquest país, de manera totalment artificial, el principi de la confrontació sindical. La Constitució ens permetia, ateses les experiències viscudes pels veïns, instaurar un diàleg social de tipus alemany, amb participació dels sindicats i defugir de les confrontacions aferrissades que han conegut altres països del nostre entorn. I crec poder afirmar que aquesta voluntat de diàleg social, si bé no és compartida pels components de la majoria lliberal, sí que és compartida pels empresaris, -i això es veu dia rera dia-, els quals demostren un tarannà més progressista i més dialogant que els components de la majoria lliberal.

Senyors!, la cohesió social passa pel diàleg social i excloure aquest diàleg avui és un error que nosaltres hem de denunciar. I de res no serveix emparar-se en una manca de regulació sindical per a justificar l'exclusió de l'article 6, atès que aquesta manca de regulació sindical troba la seva causa en la voluntat del Govern de retardar en el temps el vot de la Llei sobre les llibertats sindicals. Els sindicats són una realitat en el nostre país des de la Constitució i voler defugir de la realitat, més que un error polític, és una falta.

Quant a les altres exclusions, és simptomàtic destacar que es dirigeixen quasi exclusivament a la

protecció social dels estrangers o al cost de l'habitatge.

La nostra comunitat, i no ens cansarem de repetir-ho, ha d'ésser cohesionada. I la nostra comunitat es compon tant de nacionals com de residents, i a tots hem de procurar i facilitar una cobertura social digna del segle XXI. Igual podem dir per les facilitats administratives, que es neguen a través de les reserves expressades.

I, per acabar, hem de destacar la reserva de l'article 31.3, que preveu que les Parts al conveni es comprometen a adoptar mesures destinades a fer que el cost de l'habitatge sigui accessible a les persones que no disposen de recursos suficients.

És prou conegut i prou sabut el problema de l'habitatge en el nostre país per entendre que aquesta reserva evidència, per si mateixa, la voluntat de Govern de no encaminar cap acció destinada a frenar l'especulació immobiliària, de tal manera que els desprotegits de la nostra societat puguin tenir accés a un habitatge digne.

Certament, el Govern que representeu, Sr. Forné, s'atribuirà en la seva propera campanya electoral, l'aprovació de la Carta social, i és en aquest sentit que parlava d'una operació política per part vostra en portar a consideració d'aquesta Cambra aquesta ratificació. L'única ratificació possible i desitjable era la ratificació íntegra de la Carta social, de tal manera que el progrés social no fos una noció buida de contingut en el nostre país. Aquesta ratificació íntegra hauria permès, autoritzar i impulsar un esforç legislatiu per a un millor desenvolupament econòmic del nostre país, desenvolupament que és necessari per a què els actors econòmics i socials puguin superar els reptes del futur del nostre país.

El vostre immobilisme, en matèria econòmica, ens porta a aquesta ratificació d'una Carta social insuficient, segons la nostra opinió, i només podem lamentar aquests fets.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Als socialdemòcrates avui ens envaeix un sentiment ambivalent. D'una banda alegria perquè, finalment, després d'haver lluitat durant anys per aconseguir-ho, arriba per ser ratificat pel Consell General un Conveni internacional que, com bé diu la memòria

explicativa que acompanya la proposta de ratificació -i que ens acaba de recordar també ara el company Josep Ribera-, és el complement natural, en matèria de drets socials, del Conveni europeu per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Alegria matisada, però, per l'enorme decepció que ens produeix veure com el Govern ens proposa una ratificació parcial, fragmentària i insuficient, raquítica en definitiva, de la Carta social.

El text que avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra no es correspon amb aquell que ha defensat durant anys, de forma constant i amb entusiasme -un entusiasme que ens ha encomanat a tot el Grup Parlamentari Socialdemòcrata- el nostre company exconseller general i actual cònsol major de la parròquia d'Encamp, l'Hble. Sr. Miquel Alís Font. Hem de recordar, ràpidament, com, a finals de la passada legislatura, el Sr. cap de Govern ja reconeixia que durant aquells quatre anys el Sr. Miquel Alís havia demanat insistentment al Govern, sense èxit però, una i altra vegada la signatura i ratificació de la Carta social. També, com, el dia 20 de juny del 2002, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, va presentar i defensar en aquesta mateixa Sala la proposta de resolució instant el Govern a presentar a tràmit parlamentari la ratificació de la Carta social europea revisada, proposta de resolució que fou transaccionada i aprovada per unanimitat. Finalment com, gràcies als seus esforços i amb el suport dels altres membres de la delegació del Consell General al Consell d'Europa, va aconseguir que el mes de juny de l'any 2003 se celebrés, per primera vegada a Andorra, una reunió de treball de la subcomissió de la Carta social europea integrada en la comissió de qüestions socials, de la salut i de la família de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

Avui veu recompensat el seu treball però, malauradament, de forma mins, parcial i limitada.

En primer lloc volem deixar molt clar que els socialdemòcrates andorrans recolzem i donem tot el nostre suport a tots i cadascun dels articles de la Carta social europea revisada que el Govern ens proposa ratificar. Estem totalment d'acord, com no podia ser d'una altra manera, que Andorra es consideri vinculada per les obligacions que es derivin de l'aprovació, entre d'altres, dels articles que fan referència al dret al treball, a unes condicions de treball equitables, a la seguretat i higiene en el treball i a la llibertat sindical; al dret dels infants i adolescents a la protecció; als drets a la seguretat social, a la protecció de la salut i a l'assistència social i mèdica; al dret a la igualtat d'oportunitats i

tractament en matèria d'ocupació sense discriminació per raó de sexe; al dret de la gent gran a una protecció social o al dret a la protecció contra la pobresa i l'exclusió social.

Tots aquests drets, així com els altres que no he citat i que també se'ns proposa ratificar, són drets socials bàsics dels ciutadans, reconeguts explícitament o implícitament en la Constitució i en la Declaració Universal dels Drets de l'Home.

Ens en felicitem i també volem felicitar el Govern per, tot i haver-ho fet fora del termini acordat pel Consell General, haver fet finalment aquest pas.

No ens felicitem -i menys encara podem felicitar el Govern- per tots aquells articles relatius a altres drets socials que el Govern no considera convenient ratificar, drets que també, d'una manera o una altra, es contemplen en la nostra Constitució i en la Declaració Universal de Drets de l'Home.

Sr. Forné, no compartim les explicacions que ens acaba de donar.

A nosaltres ens preocupa el que no ratifiquem i per això nosaltres centrarem la nostra intervenció en els nou articles i en els nou paràgrafs que avui no es sotmeten a ratificació i que fan que, al nostre entendre, la ratificació que se'ns proposa sigui manifestament insuficient.

Bàsicament podríem resumir en dos els àmbits que el Govern liberal no vol ratificar: d'una banda els drets col·lectius dels treballadors i de l'altra els drets de protecció a la família. Comencem pels primers.

El Govern ens proposa no ratificar l'article 6 de la Carta social relatiu al dret a la negociació col·lectiva. Hem de dir que aquí sí som els primers. El primers i els únics. Som el primer i únic dels països que han ratificat la Carta social europea revisada, que no ratifiquem un dret tant elemental i bàsic com és el dret a la negociació col·lectiva.

Aquest article, que forma part de l'anomenat nucli dur de la Carta social, és, en paraules d'un dels assessors del Govern, el professor Danny Pieters, "un dels articles claus de la Carta". I això és així perquè altrament l'article 5 de la Carta, relatiu al dret sindical, a la pràctica queda completament desvirtuat. El sindicalisme modern no es pot entendre de cap de les maneres sense l'existència d'una negociació col·lectiva, d'una concertació entre els representants de les organitzacions empresarials i sindicals per fixar, de mutu acord, els convenis que regulen les condicions laborals i socials dels treballadors dels diferents sectors econòmics. Aquesta és l'essència, la raó de ser dels sindicats.

No sabem que pretén fer el Govern dels nostres sindicats. Potser el que pretén és tenir uns sindicats

domesticats, sense drets, sense competències, sense possibilitats de negociar col·lectivament ni defensar els drets socials i laborals dels treballadors. Potser el que realment vol el Govern és tenir uns sindicats que es limitin a cercar alguns avantatges corporatius i organitzar de tant en tant una costellada. Tanmateix, si aquestes són les pretensions del Govern, els nostres sindicats no permetran que es compleixin.

Sr. Forné! Ja han passat onze anys des que es va aprovar la Constitució i, malgrat les reiterades i recurrents promeses que tots hem pogut sentir en aquesta casa, el Govern encara no ha presentat cap projecte de llei que reguli el funcionament dels sindicats, ni les condicions d'exercici del dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, de conformitat amb el que estableixen els articles 18 i 19 de la Constitució. I no tan sols no presenta cap projecte de llei, sinó que no accepta que entri a tràmit parlamentari la Proposició de llei laboral presentada pel Grup Socialdemòcrata, que no només recull aquests drets, sinó també molts d'altres contemplats a la Carta social i que la majoria liberal no vol ratificar.

El Govern liberal no vol ni negociació col·lectiva, ni cap dret col·lectiu dels treballadors. Només vol l'acomiadament lliure, la precarietat laboral i l'absoluta desprotecció dels treballadors davant l'acomiadament. Només així podrem entendre perquè el Govern proposa no ratificar els següents articles de la Carta social europea revisada:

"Article 21. Dret dels treballadors a ser informats i consultats sobre les decisions que puguin afectar d'una manera essencial els seus interessos.

Article 22. Dret dels treballadors a participar en la determinació i en la millora de les condicions de treball i de l'entorn laboral dins l'empresa.

Article 24. Dret a la protecció en cas d'acomiadament -és a dir, el dret a no ser acomiadat sense un motiu vàlid relacionat amb l'actitud o conducta del treballador o basat en les necessitats de funcionament de l'empresa.

Article 25. Dret dels treballadors a la protecció dels seus crèdits en cas d'insolvència del seu patró -no fa gaires dies, davant la dramàtica situació dels treballadors d'Aigües d'Arinsal, tots hem tingut ocasió de veure la conveniència d'avançar en aquest camí.

Article 27. Dret a la igualtat d'oportunitats i de tractament de les persones treballadores d'ambdós sexes amb responsabilitats familiars -Mirin! Està bé fer simpàtiques campanyes informatives reclamant la igualtat entre homes i dones, però seria molt més

efectiu comprometre's amb aquest article de la Carta social i posteriorment legislar en conseqüència.

Article 28. Dret dels representants dels treballadors a la protecció efectiva en l'empresa contra els actes que puguin perjudicar-los i a obtenir les facilitats adequades per poder complir eficaçment les seves funcions -nosaltres creiem que la no ratificació d'aquest article és també una mostra evident del futur que planteja i prepara la majoria liberal al nostre sindicalisme.

Article 29. Dret dels treballadors a la informació i a la consulta en els procediments d'acomiadament col·lectiu -Mirin! de vegades, com és ara el cas, és més eloqüent el que no es diu que el que es diu, el que no es vol ratificar que allò que es ratifica."

Pel que fa a l'altre gran àmbit dels drets reconeguts per la Carta social que se'ns proposa no ratificar, és a dir el dret a la protecció de les famílies, afecta l'article 16 i diferents paràgrafs de l'article 19.

L'article 16 de la Carta social forma part també del nucli dur de la mateixa. És un article -a l'igual que el 19 relatiu a la protecció i assistència dels treballadors migrants i les seves famílies- ja establert per la Carta social de 1961 i reprès, sense modificacions, per la Carta social europea revisada. És també, com l'article 6, ja comentat, un dels articles bàsics del sistema de protecció social establert per la Carta social. Permetin-me que el llegeixi:

"Article 16 - Dret de la família a una protecció social, jurídica i econòmica.

A fi de crear les condicions de vida indispensables per al ple desenvolupament de la família, cèl·lula fonamental de la societat, les Parts es comprometen a promoure la protecció econòmica, jurídica i social de la vida en família, principalment mitjançant prestacions socials i familiars, disposicions fiscals, de foment de la construcció d'habitatges adaptats a les necessitats de les famílies, d'ajuda a les famílies joves, o mitjançant altres mesures adequades."

Permetin-me també que els recordi el text de l'article 13.2 -un article que forma part del capítol tercer dels drets fonamentals de la persona i de les llibertats públiques- del títol II de la nostra Constitució. Diu així: "Els poders públics promouran una política de promoció de la família, element bàsic de la societat."

I, finalment, que l'article 16.3 de la Declaració Universal de drets de l'home diu: "La família és l'element natural i fonamental de la societat i té dret a la protecció de la societat i de l'Estat."

Com ben segur saben tots vostès els drets fonamentals de la persona, tal i com han estat definits en la Declaració Universal dels Drets de l'Home del 10 de desembre de 1948, van ser

incorporats al nostre ordenament jurídic des de l'aprovació, el dia 29 de març de 1989, de la Llei sobre els drets de la persona. Posteriorment l'article 5 de la Constitució, constitucionalitza -valgui la redundància- aquests drets en proclamar solemnement que "la Declaració Universal dels Drets Humans és vigent a Andorra."

Com és possible, doncs, que el Govern liberal no vulgui ratificar uns drets de la Carta social que contempla des de fa anys el nostre ordenament jurídic i la mateixa Constitució? Serà, potser, perquè malgrat que es tracti de drets fonamentals de la persona, constitucionalment protegits, el Govern no té cap intenció de desenvolupar-los i, menys encara, de sotmetre's als procediments de control que preveu la Carta social per verificar el seu compliment? És aquest el respecte que mereix el nostre Govern, la Constitució i la Declaració Universal dels Drets de l'Home?

El Govern tampoc vol ratificar alguns dels paràgrafs de l'article 19 de la Carta social que es refereixen a drets tan elementals com són garantir un tracte no discriminatori als treballadors immigrants pel que fa referència a la remuneració, l'afiliació sindical i altres condicions laborals, facilitar el dret al reagrupament familiar o garantir que només podran ser expulsats del país si amenacen la seguretat de l'Estat o contravenen l'ordre públic o els bons costums.

Nosaltres no podem compartir aquesta línia política. No podem compartir el fet que l'Estat andorrà no es consideri vinculat per uns articles bàsics de la Carta social, per uns articles que ens permetrien assolir quotes de benestar i protecció més elevades per a les famílies, aprofundir en el camí de la integració de tots els ciutadans i enfortir la cohesió social del nostre país.

El Govern i la majoria que li dona suport, no ha volgut fer durant aquest període de sessions el debat d'orientació política. Potser és per l'evident manca d'orientació del seu Govern en aquest darrer tram de legislatura. Tanmateix, Sr. Forné, permeteu-me que us digui que amb aquesta proposta de ratificació ens heu donat una molt bona idea de quina serà la futura orientació política dels liberals en matèria social: no a un veritable desenvolupament dels sindicats ni a la protecció dels representants dels treballadors, no a la negociació col·lectiva, no als drets col·lectius dels treballadors, no a la protecció dels seus crèdits en cas d'insolvència del patró, no a la igualtat d'oportunitats i tractament de les persones treballadores amb responsabilitats familiars, no, tampoc, al dret de la família a una protecció social, jurídica i econòmica i als drets dels treballadors migrants i de les seves famílies a la protecció i a l'assistència.

Als socialdemòcrates ens hauria agradat avui poder donar el nostre sí entusiasta a una Proposta de ratificació de la Carta social europea que significués un compromís real amb el desenvolupament dels drets socials.

Ara bé, com vostès comprendran, en aquestes condicions, amb totes aquestes greus mancances, no podem donar el nostre suport a la ratificació d'una Carta social europea revisada completament mutilada, d'on s'han fet saltar tots els drets col·lectius dels treballadors i els drets a la protecció de les famílies.

Andorra pot i ha d'assumir un compromís en matèria de política social molt més ambiciós del que avui se'ns proposa i que, amb tota probabilitat, serà aprovat per la majoria d'aquesta Cambra.

Per això, ja des d'ara, els socialdemòcrates anunciem el nostre compromís a treballar perquè ben aviat -així almenys ho esperem- puguem proposar que Andorra ratifiqui també tots aquells articles de la Carta social europea revisada que avui la gasiveria liberal ha deixat de costat i que permetran que l'estat del benestar, l'estat social que proclama la Constitució, esdevingui una veritable realitat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Intervé la Sra. Maïtena Manciet. Teniu la paraula.

La Sra. Maïtena Manciet:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Grup Lliberal votarà avui la ratificació de la Carta social europea segons els termes de la proposta del Govern.

Al nostre parer, la Carta social europea tal com es configura, alhora, constitueix un conveni internacional perfectament adequat a la situació econòmica i a l'ordenament jurídic actual d'Andorra, i també constitueix un instrument de constant millora d'aquest ordenament jurídic de cara al futur.

En tot cas, per a nosaltres no és cap eina de propaganda política.

A l'efecte, val la pena tornar a subratllar que Andorra serà el primer dels anomenats "petits estats" a ratificar la Carta social, i crec que podem estar de manera molt legítima molt orgullosos, i també s'ha de dir que fins i tot alguns estats europeus de primera importància -com ha dit el Sr. cap de Govern- encara al dia d'avui no l'han ratificat.

De totes maneres també penso que és de justícia reconèixer que les prestacions socials a Andorra i el reconeixement del dret de les persones no han hagut d'esperar ni la promulgació de la Constitució ni el desenvolupament legislatiu posterior, ni tampoc ara la ratificació de la Carta social. I, a tall de mer exemple voldria recordar que la cobertura sanitària d'Andorra va ser valorada per l'OMS com la quarta del món, ja, a l'any 2000.

Nogensmenys -com ja ho ha dit el Sr. Ribera- és clar que la Carta social europea constitueix el complement natural del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i que en aquest sentit és convenient procedir a la seva ratificació.

Caldria recordar que l'exigència mínima per ratificar la Carta social europea era d'acceptar-ne almenys 16 articles. La proposta que efectua el Govern prop d'aquesta Cambra és més ambiciosa ja que consisteix en ratificar dinou articles i deu paràgrafs, és a dir, en anar ja molt més enllà dels requisits mínims que se'ns demanava.

I en aquest marc ja s'ha parlat molt, fins ara, de prudència, fins i tot de massa prudència des de les files de l'oposició, quant a la ratificació de la carta. Us he de dir, però, que per a mi aquest terme de prudència, a mi personalment no m'agrada gaire, perquè es podria assimilar a la frilositat o a covardia. Doncs, en el cas de la Carta social, jo voldria parlar més aviat de sostenibilitat -perquè és una paraula que s'utilitza molt ara-, voldria parlar més aviat de responsabilitat, en el sentit que entenc i sostinc que tan sols s'ha de ratificar un instrument internacional en la mesura en què es poden complir i respectar les seves disposicions, és a dir, en la mesura que aquest és assumible pel país.

És en particular per aquesta raó que han transcorregut més de tres anys entre el compromís signat al novembre del 2000 i la ratificació per part d'aquesta Cambra.

I dic tres anys i no vuit que ens han recriminat abans des de les files de l'oposició.

Però, és cert que més de tres anys han estat necessaris per a què els esforços conjunts esmerçats des de diversos ministeris aboquin a uns fructuosos seminaris de treball del Govern i per a què uns experts nacionals i internacionals procedixin a un estudi molt acurat de la jurisprudència del Comitè Europeu dels Drets Socials, que és l'òrgan supraestatal encarregat de controlar el respecte de la Carta per part dels països que s'hi adhereixen.

I també ha constituït una etapa prèvia absolutament indispensable a la ratificació, l'important treball legislatiu que ha estat realitzat pel Consell General

des de l'any 2002, en el sentit d'adaptar el nostre ordenament jurídic a les disposicions de la Carta social europea.

Volem ser responsables i creïbles en l'escena internacional, i també volem ser responsables i creïbles en el sí del país tant en relació amb els treballadors com amb els empresaris.

Per tant, afirmem aquí la nostra més ferma voluntat de complir estrictament el conjunt de les obligacions que s'adquiriran amb la ratificació de tots aquells articles i paràgrafs de la Carta social europea que avui es proposa. Al respecte, Andorra els pot assumir i complir tots, o bé immediatament, o bé com a màxim en el termini dels dos anys vinents, amb la propera entrada a tràmit de les lleis de la seguretat social i d'atenció social, i de la Llei sobre higiene i seguretat en el treball.

Hem de dir, en particular, que discrepem de la postura massa extremista defensada pels partits de l'oposició segons la qual la ratificació havia de ser molt més ambiciosa, i havia d'abarcara tots els articles de la Carta. Articles als quals no correspon, de moment, cap regulació jurídica interna o que fins i tot podrien implicar un canvi de model de societat per Andorra.

Al nostre parer, no serveix absolutament de res fer "volar coloms", és a dir, que no serveix de res pretendre fer creure que totes les disposicions de la Carta social europea es podrien aplicar sense reserves a Andorra avui del dia a l'endemà, sense dificultats. Això és senzillament fals. I, la més bona prova és que, efectivament, alguns estats i alguns grans estats van ratificar molts o tots els articles de la Carta social europea sense gaudir de la legislació interna apropiada o sense aplicar de manera correcta la seva legislació, i des de llavors, pateixen de manera reiterada les valoracions negatives reiterades del Comitè Europeu dels Drets Socials. Nosaltres no ho volem això per a Andorra.

La nostra postura -com ho he dit abans- és la de la sostenibilitat, la de la responsabilitat, és a dir, de votar el que podem aplicar. I, això s'allunya molt de tot el que és una demagògia política.

Ara bé, s'ha d'afegir que la Carta social europea constitueix igualment un instrument òptim de cara al futur d'Andorra. No dubto que ens obligarà a ser cada cop més vigilants quant al respecte de les nostres lleis internes, gràcies justament als procediments periòdics de control als quals des d'ara, amb aquesta ratificació, acceptem de sotmetre'ns.

També la Carta social europea ens permetrà anar millorant progressivament la nostra legislació a fi de poder ratificar nous paràgrafs i articles, crear nous drets sempre de manera assumible i sostenible per al

país, amb el màxim sentit de la responsabilitat de cara als diferents actors socials.

És per al conjunt d'aquestes raons que el Grup Lliberal aprovarà avui la ratificació de la Carta social europea en la versió que està proposada pel M. I. Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol tornar a intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Per l'ordre que s'han produït contestaré o donaré aclariments al que hem sentit aquí.

El Sr. Ribera m'ha donat la impressió inicialment que doblava per l'esquerra les legítimes pretensions programàtiques del Partit Socialdemòcrata. Impressió que aviat ha quedat ofuscada pel fet de què, realment, el Partit Socialdemòcrata ha complert amb el seu ideari i ho ha fet. Ha dit el que pensa i el que ha promulgat i el que han dit vostès durant tot aquest temps, que no havia dit el Partit Demòcrata en el seu moment ni el Grup Mixt ara.

Però, en fi, la meua sorpresa no s'acaba aquí. Té perfectament el dret de dir-ho. Però, els programes estan impresos i tothom els pot llegir.

El voler assumir d'una manera -com vostè diu- la integritat de la Carta social europea, que ho digui el Partit Socialdemòcrata ho entenc perfectament i els felicito de poder-ho dir, però és clar em sobta que ho diguin vostès. És clar, que aquí estem en una carrera que ja fa dies que dura. A veure si vostès ens poden posar a la dreta i vostès quedar-se al centre i nosaltres pretenem el contrari perquè creiem que és així. Ara, tampoc demanarem als socialdemòcrates que facin d'àrbitre amb aquesta polèmica -que serien, potser, els més adequats per fer-ho.

Però és clar, una cosa són les paraules aquí i una altra són els fets. De fets, nosaltres, en tenim per exhibir. Tenim una sèrie de lleis que hem portat a votació i algunes d'elles, curiosament, han estat votades pel Partit Socialdemòcrata i pels lliberals i no per una part del Grup Mixt, com per exemple la de la nacionalitat. Doncs, no sé... a veure com quadra això amb aquesta voluntat omnímoda de tenir tota la Carta social aprovada com si nosaltres fóssim la dreta reaccionària i vostès fossin uns progressistes de pro.

En fi, això és pura política i jo volia dir-ho perquè em sembla que les rialles que sento demostren que ha sorprès a bastanta gent aquest doblament cap a l'esquerra d'un partit que per a mi no ho és gens.

Vostè ha parlat de pedaços, però en fi... el programa és el que és. Si tornem a repassar el programes respectius ens podem fer una idea molt clara del què són pedaços i del que no ho són.

El Govern ha fet la seva feina, ha presentat força lleis de caire social a aquesta Cambra, i en presentarà dues o tres més, que ara ha dit la Sra. Maïtena Manciet, durant aquesta mateixa legislatura i abans d'acabar la sessió, perquè es puguin votar no perquè puguin quedar aparcades. I, de lleis al calaix... bé, també vostès podien haver proposat lleis i no n'hem vistes gaires, i algunes probablement en virtut d'aquesta possible sintonia que hi pugui haver entre nosaltres les haguessin votat. Ara, consolidar Andorra al segle XIX, aquesta sí que m'ha deixat estorat... aquesta és molt bona, eh?

(Se sent riure)

... És a dir, consolidar Andorra al segle XIX... Déu n'hi do.

A veure, si en deu anys o onze anys des de la Constitució no hem fet res que algú ens ho expliqui o que algú ho analitzi amb més objectivitat.

Jo comprenc que s'hagi de voler desmarcar d'una proximitat liberal a algú, no tothom, però... en fi, d'això a posar-se tant a prop d'un altre partit que està al costat de vostès ho veig difícil. Veig difícil que ho entenguin els electors com a mínim que són els que decideixen.

La Carta social que portem a ratificació no està truncada ni buida de contingut, no exclou el diàleg, va més enllà del mínim que requereix el Consell d'Europa -i això vostès ho saben-, és cert que podíem anar més enllà -és cert que sí Sr. Esteve López, li reconec que vostès haguessin anat més enllà i això sí que ho trobo lògic que vostès ho diguin, no que es faci-, però, sincerament la integritat d'aquesta Carta social demanada pel Grup Mixt em sorprèn molt, sobretot tenint en compte el que també repetiré, que hi ha països, estats amb llarga tradició democràtica de plens poders del seu parlament i del seu govern amb els que li correspon que encara no han ratificat cap de les dos Cartes socials: ni la primera, ni la segona. I, alguns que han ratificat la primera, la segona encara esperen a ratificar-la.

Com he dit abans alguns dels països petits, precisament no pas grans, d'Europa tenen a partir d'avui quan sigui aprovada aquesta ratificació com espero i com s'ha manifestat aquí per part del Grup Parlamentari Lliberal, tenen una certa pressió més

per dir: "Mira, hi ha un petit estat molt recent, diguéssim, en l'àmbit de plena competència gràcies a la seva constitució que és Andorra, i alguns que la tenen des de fa més temps encara no ho hauran fet".

Una operació política en vista a les eleccions... A veure! Malament si no l'haguéssim firmada perquè llavors no sé que dirien... que per què no la firmàvem?... A veure, si no podem firmar i presentar a ratificació una Carta perquè hi ha unes eleccions a prop, anem malament perquè eleccions n'hi ha sempre a prop. Hi ha hagut les comunals fa poc temps, hi haurà les generals l'any que ve o començarà la campanya electoral a partir del desembre, del gener o febrer... Si no la presentéssim, Déu n'hi do! el que haguéssim sentit no solament de vostès sinó lògicament del Partit Socialdemòcrata.

Per tant, el Govern té l'obligació de presentar lleis i de presentar convenis a ratificació fins l'últim dia del seu mandat i el Consell General pot discutir-les també fins l'últim dia de la legislatura. Que es digui després que això és una operació en vista a les eleccions?... Nosaltres hem complert amb el nostre programa i ho hem dit des del primer dia. Vam dir que fariem les reserves que crèiem que havíem de fer i a això ens hem de remetre, i no vull pas dir que malgrat el programa electoral no s'hagi de complir al cent per cent el que diu la Constitució, això és una qüestió de prioritats i de temps... És a dir, de prioritats i de calendari. El calendari que hem tingut els últims anys ha estat força feixuc pel que fa a lleis perquè en faltaven moltíssimes. Aquesta és la nostra adaptació que podem fer.

Per tant, aquest doblament per l'esquerra, com he dit abans, ha quedat de seguida demostrat de què no hi era, sobretot perquè el Sr. Esteve López ha fet un catàleg del que és un ideari socialdemòcrata.

I, vull dir d'entrada, l'ideari és veritat que hi és i es tradueix perfectament el que vostè ha dit i el que diuen els seus companys. Una altra cosa és el que passa quan els socialdemòcrates governen en algun país, i no vull pas dir que esperi que vostès governin aviat aquí, ja ho he dit altres vegades, prefereixo que no -com és natural- però, no és el mateix dir el que es vol fer quan es pot dir des de l'oposició, integritat... tot de seguida, i una altra és quan hi ha que arriben a governar després de molts anys de no ser i es veu que canvia la música perquè és natural la realitat de cada dia imposa certes condicions a l'obra de Govern i a l'obra legislativa dels parlaments que accedeixen a un canvi de govern en algun moment.

De qualificatius, els que ha dit el Sr. Esteve López, són perfectament correctes en la forma, li agraeixo, són evidentment no compartits pel Govern molts d'ells.

També és veritat que el Sr. Alís va ser un paladí de la Carta social europea en aquesta Sala, però, no és menys cert que així com es van fer treballs, també es van fer seminaris de treball organitzats pel Govern i també el Govern va fer la seva feina i per això l'ha pogut portar amb una extensíssima documentació per poder-se fer una idea de la nostra opinió sobre cada un dels punts, opinió que no sempre compartim la de tots els experts, com és lògic, perquè els experts fan alguna valoració amb vista a Europa, però nosaltres fem una valoració també amb vista, primer de tot, al nostre país.

En els àmbits als que vostè s'ha referit... A veure, nosaltres no volem uns sindicats de costellada ni res d'això i la legislació laboral que ja hem començat a avançar ja ho porta així. Més endavant se n'haurà de fer més, és clar que sí, hi haurà temps per fer-la en aquesta legislatura o potser no, però hi ha temps per fer-la més endavant, hi ha un calendari important.

El que s'ha de constatar és que la major part de les reserves que presenta el Govern a aquesta Cambra i que es refereixen a no acceptar alguns dels articles, casi sempre venen deguts per la nostra particular circumstància de país. Cap altre país d'Europa és com Andorra. No hi ha cap que s'assembli a Andorra amb una immigració que ha multiplicat per deu els habitants del país en cinquanta anys. Això no ha passat enlloc més. Si hagués passat en algun altre lloc podríem fer comparacions. Malauradament no en podem fer.

No obstant això, som dels primers països petits que ratifiquem la Carta social europea.

A veure! Nosaltres, intenció de legislar, és clar que tenim, però pensem en això, pensem en el país que tenim.

Ratificar el cent per cent de la Carta social europea i especialment els dos blocs que vostè molt bé ha definit de no conformitat actual del Govern significa haver de legislar de seguida sobretot aquests temes i significa coses que en alguns temes hem anat potser més enllà que molt països d'Europa com és ara amb el reagrupament familiar. Vostè sap perfectament que amb el reagrupament familiar que Andorra dona a la gent que ve a treballar aquí és més generós que la major part dels països de la Carta social europea, i això, per un país com Andorra, potser és fins i tot massa agosarat. I, ho dic amb tota sinceritat. Ho és, perquè no ho fan els països més grans que no tenen cap problema de desproporció entre els nacionals i els immigrants i, en canvi, aquí ho fem i ho fem amb plena consciència. I pot semblar agosarat. Més que això, donar encara molts més drets a aquesta immigració que moltes vegades és absolutament temporera, hem pensat que no era el moment.

Ara bé, també s'ha de dir una cosa, si evidentment volien donar un sí entusiasta a la ratificació no ho poden fer -trobo molt lògic que no ho puguin fer- però ni gasiveria ni res que s'assembli. Aquí, del que es tracta és de què tenim un país que és el que tenim, que ha anat avançant molt durant els últims anys sense cap dubte en tots els aspectes, i molt especialment en l'aspecte de protecció dels drets de la persona, i amb això vull tornar amb el que ha dit la Sra. Maïtena Manciet sobre un dels aspectes importants que, és clar, com que no van malament no se'n parla que és el tema de sanitat. Jo diria que és força important això perquè hi ha molts països d'Europa -i aquí, els documents que tenim, sobretot, ho mostren- que han ratificat la Carta social sense cap gasiveria, si voleu, potser fins i tot amb agosament... fins i tot amb temeritat en alguns casos i no vull parlar de cap país però n'hi ha que realment dius: a veure! si ratifiquen que tothom ha de tenir un salari digne i una remuneració digna i sabem el que cobren en aquests països, és molt agosarat per al seu govern i per al seu parlament de fer-ho perquè és ben difícil que un parlament i un govern puguin incidir molt en l'augment en l'economia que cada país porta en aquests casos, sobretot països que venen de l'àmbit soviètic que han quedat desmantellats després d'aquella època i després de la transició que no ha estat mai la més adequada... o quasi mai.

Quan ens trobem amb aquests casos Andorra ha de pensar en el seu present. El present d'Andorra és el que és. És un present d'un país que acull a milers de persones que venen a treballar-hi, que fan la seva vida en el temps que volen i que se'n tornen quan volen, i se'n tornen pràcticament sempre amb possibilitats de millorar en el seu país d'origen.

Nosaltres... a veure! amb les dificultats que té un govern... és clar, no és el mateix del que he dit abans... no és el mateix promulgar i fer un programa electoral i dir que es farà això, això i allò i una altra és després complir-lo.

El tema és que nosaltres el programa electoral que vam fer l'estem complint. No hem anat molt més enllà. En alguns temes hem anat més enllà que el nostre programa electoral, i ara vostè ja ha començat el debat d'orientació política i el continuarem a la tardor, com serà el cas, i llavors allà ja en parlarem una mica més, però, en farem més balanç que el que hem pogut fer aquí amb quatre paraules i tampoc era el lloc, i vostè no ho ha fet, ha fet un petit incís sobre això.

A mi em sembla que es demostra clarament una cosa: una cosa és voler fer tot de pressa i sense pensar en les conseqüències, i una altra és fer-ho prudentment. És una qüestió de prioritats,

certament. Vostès marcarien unes altres prioritats. Però, també voldria dir una cosa: no ratificar segons quins articles de la Carta social europea no vol dir que no vulguem parlar d'aquests temes. No és això. El que no volem, el que pensem que no és bo -i així ho ha dit la Sra. Maïtena Manciet- és que tinguem nosaltres el compromís amb Europa més enllà del que requereix el propi estatut de la Carta social europea i el Consell d'Europa i que això ens obligui d'aquí dos anys i mig a rebre, per la raó que sigui, pel motiu legislatiu que sigui perquè no s'hagi pogut avançar per algun tema, les recriminacions de tots els comitès d'inspecció. I això que passa a la major part dels grans estats europeus inclosos els nostres dos estats veïns i passa regularment i reiteradament en referència a l'article 6 concretament molt sovint per França i per Espanya, no ens interessa que ens passi a nosaltres d'una manera pública per la senzilla raó -i ja ho he dit d'altres vegades- de què a nosaltres quan se'ns recrimina qualsevol cosa la repercussió que té mundialment és sorprenent, perquè la repercussió que té qualsevol d'aquestes recriminacions en un gran estat ni surten als diaris, en canvi, Andorra sí. I, bé... és així com ha de ser. Ho hem d'afrontar. Però, preferim avançar sense haver-nos compromès al cent per cent amb la Carta i poder dir: quan puguem... -l'Estat en aquell moment, el parlament i el Govern que hi hagi-, pugui adherir-se progressivament amb més articles que en aquell moment Andorra s'hi adhereix quan ja compleix el cent per cent, i que les inspeccions no hagin de venir cada dos anys i mig a dir-nos que no complim, cosa que està passant. I, repeteixo, els papers ho demostren que en la major part dels estats europeus avui en dia. I és allò que hem dit de vegades, hem de ser el màxim d'honestos i a més a més ho hem de demostrar contínuament, i ho farem... i ho fem, el que passa és que es clar, n'hi ha que ho farien amb un altre calendari... és cert. Vostès ho farien d'una altra manera, o almenys anuncien que ho farien.

I, torno aquí a dir que no és el mateix anunciar-ho des de l'oposició que anunciar-ho des del Govern. Per tant, nosaltres, que confio que continuem governant seguirem avançant en aquest aspecte i seguirem fent-ho d'una manera que el país pugui assumir-ho.

I, voldria recordar una cosa aquí molt curiosa: un Estat com Suïssa que té una llarga tradició democràtica, potser més gran que la de cap país d'Europa, perquè cada quinze dies fan un referèndum perquè el poble decideixi directament moltes coses -i això és exemplar en un país com aquell-, doncs, no ha ratificat la primera Carta social, la del 1961. La va firmar de seguida però no l'ha ratificat mai, i no ha firmat ni ha ratificat la segona. I

certament Suïssa ha avançat en el caire social, és clar que sí. Suïssa no es pot comparar amb Andorra en moltes coses, i en altres sí en avantatge per a nosaltres, però en canvi amb altres segurament amb avantatge per a ells. I, no han necessitat ratificar la Carta social per avançar la seva legislació social en tots els aspectes, però m'agradaria que si féssim un comparatiu entre la legislació d'immigració de Suïssa i la d'Andorra, com he dit abans, estariem bastant per sobre d'ells en aquest aspecte. No obstant, a Suïssa no hi ha una polèmica enorme a la premsa i al parlament suís s'obre per què...

El Sr. síndic general:

Si vol concloure, si us plau, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Ja he acabat el temps, Sr. síndic?

El Sr. síndic general:

Sí.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni!

Em sembla que estava acabant ja i té raó de cridar-me l'atenció.

Per tant, em sembla que hem fet el que corresponia al país en el moment que som. Ho hem complert dins de la legislatura i em congratulo de què el Grup Lliberal doni suport a la proposta del Govern.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sí, pel Grup Mixt el Sr. Mas té la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per contestar al Sr. cap de Govern a les al·lusions directes que ha fet al nostre grup, en la nostra intervenció no vull entrar en la demagògia política tot i que nosaltres hem fet una referència a les eleccions i a la campanya que vostès estan preparant, i està molt ben motivada perquè vostès es van comprometre a presentar la Carta social en una època determinada i l'han presentada avui. Per tant, res més a dir que això.

Ara no entraré en la demagògia barata de dir que si doblem per l'esquerra amb alguns o doblem per

l'esquerra amb els altres. Jo penso que la posició que nosaltres defensem és coherent amb el programa i amb els discursos que hem tingut en aquest aspecte, i la nostra coherència va molt determinada i molt especificada únicament amb el respecte de la normativa legal vigent, i la normativa legal vigent és la Constitució.

Vostè ha fet referència a la Llei de la nacionalitat. Si vostè va escoltar molt bé les nostres intervencions que vam fer a la Llei de la nacionalitat demanàvem i demanem el respecte de la Constitució. Per tant, únicament ens hem basat en una falta i en una problemàtica que hi ha al no respecte d'aquesta Llei que nosaltres entenem que encara existeix.

La Carta social europea és el mateix. Hem denunciat reiterades vegades que el desenvolupament del títol II que està reflectit dins de la Constitució ja pràcticament ratifica la totalitat de la Carta social. Per tant, no demanem res més que el que diu la Constitució. És el desenvolupament total d'aquesta Constitució.

Ja sabem que la ratificació de la Carta social preveu que es poden ratificar uns articles mínims i uns altres de màxims, però nosaltres ens hem de basar amb el que nosaltres tenim al país, i amb el que veiem al país.

I, després hi ha un altre tema prou important i que hem defensat en reiterades vegades i que també ho ha dit el company Ribera: això va totalment i directament lligat amb el creixement econòmic i amb un alt desenvolupament econòmic de la política de desenvolupament econòmic del país -ho repeteixo d'una altra manera.

Aquest és el motor que ha de donar la força i l'eina necessària a aportar la política social i aconseguir aquesta famosa cohesió que tots hem repetit reiterades vegades i que penso que Andorra, i s'està demostrant cada vegada més, és necessari, és urgent i és imprescindible de què s'hi arribi.

Per tant, aquests són els eixos essencials de la nostra intervenció. Són els eixos essencials del nostre programa i són els eixos essencials que hem intentat defensar i explicar. Potser no ho hem fet tan bé com perquè vostè no ho hagi entès d'aquesta manera però, en tot cas sí que li vull refrescar... -no refrescar la memòria- sinó repetir el que jo he dit, i el nostre grup ha dit en repetides vegades i, per tant, marcar aquests quatre eixos importants. L'ordinació del nostre país és la que ens fixa que és la Constitució i, per tant, nosaltres ens basem única i exclusivament en la guia de la nostra Constitució.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo volia comentar en primer lloc la intervenció de la Sra. Manciet en representació del Grup Lliberal. Només, molt ràpidament, un parell de coses.

M'ha sorprès molt la referència a la sostenibilitat. Realment m'ha sorprès i he pensat, la primera idea que m'ha vingut al cap és la sostenibilitat d'algunes butxaques, que d'aquesta manera no hauran de pagar impostos.

Perquè, Sra. Manciet, sabem que les polítiques socials són cares. Sabem que són cares. Sabem que l'Estat necessita tenir recursos. Sabem que si volem tirar endavant i volem avançar en el camp del progrés social caldrà que l'Estat disposi de recursos, i aquests recursos no ens cauran del cel ni de l'ISI.

Per tant, la sostenibilitat penso que anava per aquí.

En segon lloc, no ho he entès molt bé, però m'ha semblat entendre que vostè ens deia que alabava l'enorme feina que havia fet el legislatiu des de l'any 2002 per adaptar la nostra legislació a la Carta social europea... Miri! hem fet una llei molt bona i útil que és la Llei de protecció dels drets de les persones amb discapacitat, certament, que ens ha permès que Andorra pugui ratificar avui un dels articles de la Carta social europea. I, confiem què aquesta Llei es desenvolupi amb els terminis previstos i que, doncs... a veure, que potser al proper pressupost, doncs, que el Grup Lliberal considereu que amb la meitat del salari mínim per la pensió de solidaritat no n'hi ha prou i que potser podríem avançar una mica en aquesta línia.

Però, no és d'això del que hem de parlar. Aquesta Llei, és cert, s'ha fet. S'ha fet una Llei sobre el contracte de treball; però miri, aquesta Llei sobre el contracte de treball... si us plau! no ens digui que és per adequar la legislació nostra a la Carta social europea. No ho adequa en res!... Mantenint l'acomiadament lliure, no reconeixent els drets dels treballadors... en què adequa?... En res... I, no únicament no s'ha fet sinó... -i això, Sr. cap de Govern, ho enllaço amb vostè-, no únicament no s'ha fet sinó que és que tampoc es deixa fer. Nosaltres ho hem dit al nostre programa electoral i estem a l'oposició, i malgrat, com vostè sap perfectament i ens queixem sovint, els pocs recursos de què disposem els grups de l'oposició per poder treballar, hem presentat a aquesta Casa una

Proposició de llei laboral que recull moltíssims dels aspectes que ens haurien de permetre avui ratificar molts dels articles de la Carta social europea que avui no ratifiquem: l'article relatiu a l'acomiadament lliure, l'article relatiu als convenis col·lectius, l'article relatiu a la protecció dels representants dels treballadors... en fi, etc, etc. Hi ha un article que és veritat que ho he de dir expressament, i és que aquests dies m'ha vingut al cap de forma especial. Per què no buscar un sistema perquè si una empresa va a la fallida o té un problema econòmic els treballadors puguin cobrar els seus salaris? Garantir el dret del treballador a cobrar un salari en cas d'insolvència del seu patró com diu la Carta social europea.

Mirin! Jo, de veritat, crec que això és perfectament assumible per a Andorra. I això ho proposàvem nosaltres, i això vostès no ens ho van deixar tirar endavant. És més, no ho van voler ni analitzar. No van permetre ni que això anés a la comissió per analitzar-ho. Van dir: "No, no, fora!".

Bé, Sr. Forné, jo li agraeixo el to de les seves paraules. Naturalment jo sóc una persona d'esquerreres, no me n'he amagat mai. Ho sóc, ho dic i ho mantinc, i en canvi vostè que és una persona de dretes, entenc jo, sí que se'n amaga. Com a mínim... -potser no és de dretes; jo no entraré en la seva intimitat, en el seu convenciment íntim-, la política que fa és de dreta pura i dura.

Nosaltres, el Partit Socialdemòcrata, com vostè sap, estem a la internacional socialista, som un partit de centre-esquerra i defensem clarament les nostres polítiques.

Hi ha una cosa que m'ha sobtat moltíssim: quan jo estava dient una sèrie d'articles, vostè m'ha dit: "Miri, vostè ha fet aquí un repàs de l'ideal socialdemòcrata.". Sr. Forné, no he fet cap repàs de l'ideal socialdemòcrata, simplement m'he limitat a llegir els articles de la Carta social europea alguns dels que vostès no volen ratificar.

Miri! La Carta social europea, Sr. Forné, des del meu punt de vista no és ni de dretes ni d'esquerreres, és de sentit comú. Països com França, governat per la dreta actualment, doncs, ha ratificat la Carta social europea en tots els seus articles... tots i cadascun dels articles. Hi ha països governats per la dreta i no és perquè estiguin governats per una dreta civilitzada que han de permetre una negociació col·lectiva. La negociació col·lectiva, Sr. Forné, es fa a tot arreu, a tots els països, governi la dreta o governi l'esquerra.

La protecció dels delegats dels treballadors -dels treballadors sindicals- es fa a tot arreu, governi la dreta o governi l'esquerra. No és un ideari socialdemòcrata, és un ideari de sentit comú.

Miri, el nostre ideari el vam exposar clarament en el nostre programa electoral i nosaltres ja ho dèiem llavors. Dèiem: "Volem aprovar i aplicar la Carta social europea.". Naturalment que ho dèiem, i naturalment que ho intentem fer aquí però malauradament vostès no ens deixen.

Jo també és veritat que confio que per a la propera legislatura la legislació social avançarà molt més. I confio que avançarà molt més perquè jo també confio en què hi hagi un canvi de majoria, perquè si continuem amb la mateixa majoria difícilment avançarà.

Vostè, Sr. Forné, perdoni'm, potser sí, però... entengui'ns, ho ha dit tantes vegades... s'ha cansat de dir-ho: "Serà la legislatura del social. Les lleis les farem"... Aquí, en aquesta Sala mateix, vostè, en els debats d'orientació política ens deia: "Apunti Sr. López, la Llei de garanties sindicals, la Llei de la seguretat i higiene en el treball. I això ho farem l'any que ve."... Miri! Encara esperem... encara esperem! Totes aquestes lleis no les hem vist.

Per tant, amb un canvi de majoria probablement sí que veurem que hi ha un avenç en matèria de polítiques socials.

Jo, miri! A veure si em sé explicar. Jo crec que hi ha dues maneres d'encarar la ratificació de la Carta social europea. És lògic i em sembla que és raonable que vostès han fet la primera part del treball. És a dir, s'ha agafat la legislació i la pràctica nacional, s'ha analitzat i s'ha vist què era compatible i què era incompatible amb la Carta social. Bé, jo he de dir-los que estic d'acord amb això que heu fet. Crec que és el normal que s'ha de fer.

Ara, la segona part, com vostè diu: "No, nosaltres només ratifiquem allò que ja complim, i el que no complim no ho ratifiquem.". Miri! Jo és aquí on no estic d'acord. Quan vostè en la memòria ens diu: "És que hi ha una sèrie d'articles que topen frontalment amb els drets socials de la Carta social europea." -és el que diu vostè a la memòria que acompanya a la Llei-, Sr. Forné, lògicament, entengui'm, podríem tenir un altre punt de vista, podríem dir: "Si la nostra legislació topa frontalment amb una sèrie d'articles de la Carta social, modifiquem la legislació, fem avançar els drets socials". Aquesta és la manera de fer que volem els socialdemòcrates. Aquesta és la manera de fer que hauríem de seguir si volem que realment Andorra avanci en matèria de política social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal vol tornar a intervenir?

Sí, Sra. Maïtena Manciet teniu la paraula.

La Sra. Maïtena Manciet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Havent estat directament al·ludida, doncs, jo torno a reafirmar que jo parlo de sostenibilitat.

Jo parlo de sostenibilitat de cara al país, de cara al seu ordenament jurídic, de cara al seu ordenament social, de cara a les seves mentalitats, i jo diria que fins i tot, doncs, potser sí de sostenibilitat de cara a les seves butxaques perquè jo penso que en els dos anys que venen -és a dir, els dos anys després de ratificar la Carta social, perquè d'aquí dos anys tindrem un primer control-, i que en dos anys no podrem aplicar tot el que hi ha a la Carta social.

Això no vol dir que no s'aplicarà en el futur i hi crec molt, i crec que hi ha moltes coses que es poden estudiar de cara al futur però no en els dos anys que venen. No és seriós, no és responsable, no és assumible. I, per tant, jo sí que considero que el que es presenta avui a la ratificació és sostenible. I, per tant, jo hi crec molt i no és qüestió d'estancar-se en el que es farà avui sinó que és qüestió d'aplicar de seguida el que podem aplicar i després d'anar estudiant, d'anar millorant, d'anar creant i d'anar configurant, però de manera sempre sostenible de cara al país, és a dir, als actors socials, a tots: als treballadors, als empresaris, als ciutadans de manera general.

Quant al treball legislatiu que s'ha fet en aquests últims anys, doncs, jo sempre potser sóc molt més optimista que el company de l'oposició -que el Sr. López. És a dir, que penso que la Llei sobre el contracte de treball ha tingut uns elements molt innovadors. Jo penso que hi ha hagut uns elements molt innovadors en matèria de no discriminació, en matèria d'igualtat de gènere, en matèria de protecció del dret a la maternitat. Per a mi són elements que m'han agradat molt i que són avenços en matèria social. Evidentment, hi ha hagut també la Llei sobre els discapacitats. També hi ha hagut elements molt innovadors en la Llei d'immigració. Hi ha un reagrupament familiar molt més precís, molt més eixamplat, molt més acotat i és una cosa que reforça molt els drets. És a dir, aquests immigrants que venen saben en funció de què venen, dins de quin marc legal i en funció de quin estatus. I penso que tot aquest treball legislatiu ha estat molt important perquè penso que si s'hagués ratificat la Carta social a l'any 2000, doncs, s'hauria ratificat amb molts menys articles i molts menys paràgrafs que el que es pot fer avui. I, si es pot fer avui d'aquesta manera és justament perquè hi ha hagut aquest treball legislatiu durant aquests últims anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pel Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument per comentar que estic d'acord amb el Sr. Jordi Mas quan diu que del que es tracta és de desenvolupar el títol II. No hi ha cap dubte.

Estic segur que en alguns temes que properament arribaran a aquesta Cambra podrem arribar a trobar aquesta entesa que estic segur que podrem trobar amb vostès en aquest tema i també amb el Partit Socialdemòcrata en algun d'ells, sobretot pel que fa a la Llei de la seguretat social i a la Llei d'atenció social que millorarà molt els drets que es garanteixen avui en dia a totes les persones i a les famílies del nostre país que ja es garanteixen en els programes socials però que ho seran més amb aquestes lleis que, sense dubte, presentarem.

És cert que sí, Sr. López, que m'han sentit dir que presentarem això i allò i hem presentat la majoria del que hem dit i encara tenim temps per presentar unes quantes lleis molt importants i n'hauré de deixar algunes al calaix però que quedaran, fins i tot, força preparades perquè a la pròxima legislatura puguin avançar bastant.

En tot cas, quan parlem de polítiques -i aquí sí que és un tema que també m'agrada com a vostè, i tampoc em posaré amb les conviccions íntimes de ningú, i li agraeixo que vostè respecti les meves encara que la política pugui ser, de vegades, diferent circumstancialment. Però, és que si ens mirem el panorama europeu jo voldria que m'expliquéu vostès quines polítiques socialdemòcrates apliquen alguns països governats per governs socialistes avui dia, avui mateix? Quina proximitat hi ha entre les decisions del Govern anglès amb les del govern alemany, per exemple? Es podria analitzar molt això i aquí, sí que els principis són els mateixos -del Partit Socialista i del Grup Socialista Europeu-, però, a l'hora de la veritat cada país i cada govern aplica la política que pot en el seu país quan s'hi troba, i aquí sí que hi ha un abisme evident entre decisions d'uns governs i d'altres i és molt lògic que sigui així. Amb Andorra també hauria de ser així. A Andorra un eventual govern socialista o socialdemòcrata hauria de tenir en compte -i estic segur de què si això mai passés ho tindria en compte-, la realitat del país com ho fa el Sr. Blair i com ho fa el Sr. Schroeder avui en dia, i

d'altres que no cal citar aquí perquè són més llunyans i menys coneguts.

El que sí que li puc dir és que tinc el convenciment absolut de què els electors andorrans sabran que no cal canviar la majoria perquè la major part de la feina estarà feta, la major part de la feina que demanen vostès i estarà feta la que els electors andorrans voldran que s'hagi fet que és la que nosaltres vam demanar en el nostre programa, i jo així ho confio.

La modificació de la legislació l'estem fent i ja he dit abans i repeteixo el fet de no ratificar determinats articles de la Carta social no vol dir que no puguem presentar-nos d'aquí un any a Europa, al Consell d'Europa, i dir: "Senyors, mirin, ens adherim a l'article 6, ens adherim a l'article 18 complert. Hem fet això, hem fet allò i hem fet allò altre perquè ho volem complir, perquè no volem que vostès hagin de gastar ni un dia en fer un informe negatiu, només a mirar-s'ho, però que l'informe pugui ser positiu."

Aquest és el nostre desig i em sembla que amb aquesta ratificació que fem avui en dia prou àmplia el podrem complir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt? No?

Pel Grup Socialdemòcrata? Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Només, breument, per comentar aquestes afirmacions finals que ha fet el Sr. cap de Govern.

Miri, Sr. Forné! Perdoni'm! Vostè, aquí, ens ha promès la Llei de garanties sindicals, la Llei de seguretat en el treball, la Llei dels convenis col·lectius... en fi, no recordo... ho podem buscar i si no és vostè... i recordo la compareixença del ministre d'Interior davant la comissió legislativa que fins i tot ens va donar com a dates l'any 2002 per presentar-les. Naturalment tot això no s'ha complert.

Aquí, fins ara, en matèria de dret laboral s'ha presentat una llei, que és la Llei del contracte de treball, que malgrat la Sra. Mancié digui que és molt bona, i que està molt bé, i que s'adequa a la Carta social europea jo continuo pensant que no. És que... és clar que és millor aquesta legislació que la que teníem fins aquest moment, segur, això ja ho vam

dir, però no es permet ratificar tota una sèrie d'articles de la Carta social europea.

Ara fa uns dies llegia els diaris que el Govern estava analitzant la possibilitat, justament, de modificar la Llei del contracte de treball que vam aprovar l'any passat per adequar alguns dels aspectes als preceptes de la Carta social europea. És clar, si és la Carta social europea la que vostès volen ratificar, tampoc no cal tocar-la gaire, eh? perquè els drets dels treballadors vostès no els volen ratificar.

El que deia vostè és un matís només. Està clar que aquesta Llei parla de la prohibició de la discriminació per raó de sexe en matèria laboral. Naturalment, però, la legislació anterior també en parlava. Sí, ho millora. Estic d'acord amb vostè.

Bé, Sr. Forné, finalment només una petita cosa.

Miri! Jo confio que ben aviat podrem demostrar com governem els socialistes aquí a Andorra. Ho podrem demostrar i podrem demostrar com hi ha maneres de fer diferents, com es poden prioritzar unes polítiques sobre unes altres.

El que passa a Europa... doncs, miri, jo no tinc tants coneixements com vostè de política internacional. Però, el que sí que li puc dir és que amb la ratificació avui d'Andorra serem trenta-cinc els països que haurem ratificat la Carta social: o una versió o una altra. És a dir, la immensa majoria dels països d'Europa. Però vostè ens diu: "És que Suïssa encara no ha ratificat...". Doncs, miri! Jo li diré que Suïssa no és un bon exemple. Per a nosaltres no ho és. Nosaltres creiem que cal avançar molt en la línia que vostè també defensa... de paraula -perquè vostè de paraula també ho defensa-, de cohesió social, de defensa de les classes desfavorides. Tot això vostè ho diu de paraula i nosaltres creiem que cal avançar realment.

Bé, és tot. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció i havent-se demanat una votació procediré, doncs, a la mateixa.

Sí és sí a la Proposta i no és no a la Proposta.

Sr. secretari general si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

17 vots a favor i 10 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat queda aprovada la Proposta.

Sí, Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Sí, Sr. síndic. Per justificació de vot.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabat aquest punt de l'ordre del dia teniu la paraula per fer l'explicació de vot.

El Sr. Patrick García:

M'abstinc en nom de Renovació Democràtica com m'agradaria votar que sí.

M'abstinc perquè aquest Govern Lliberal i la seva majoria ha tingut molts anys per ratificar la Carta social europea i perquè pretenen ratificar-la sota els mínims dels mínims. Això sí, justificant-se, com sempre, amb el context andorrà, amb el que podem assumir sense pressions, amb l'excusa de què els països que la ratifiquen ho fan amb condicions menyspreant la nostra Constitució moderna i solidària i menyspreant també la capacitat del nostre país de legislar i de portar una política social de veritat i no de paraula.

M'abstinc també perquè menyspreant els drets i les llibertats de la nostra Constitució s'obliden de la Declaració Universal dels Drets Humans garantida en l'article 5 de la nostra Constitució.

M'abstinc perquè el nostre petit país, abans solidari, podria ser un exemple i no ho és, una vegada més.

Perdó! És un exemple de llibre didàctic, de neoliberalisme conservador, o bé d'extremisme liberal com s'ha dit des de la majoria.

M'abstinc, doncs, en nom de Renovació Democràtica per aquestes raons i d'altres quan m'agradaria votar que sí.

El Sr. síndic general:

Alguna altra explicació de vot?

Bé, si no hi ha cap més explicació de vot, abans de passar al punt següent de l'ordre del dia, suspendríem la sessió deu minuts.

(Són les 12.35h)

(Són les 12.50h)

Es reprèn la sessió.

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al punt número 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Organització Internacional de la Francofonia.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 27/2004 de l'1 de juny i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt?

Cap grup?

Bé, si no hi ha cap intervenció i si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent de l'ordre del dia.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la creació de la Unió Llatina i de ratificació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 27/2004 de l'1 de juny i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups?

Cap intervenció?

Bé, si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Últim punt de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord d'amistat i de cooperació general entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de Malta.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 27/2004 de l'1 de juny i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris volen intervenir?

Cap intervenció?

Doncs, bé, també entenc que si no hi ha cap objecció s'aprova per assentiment?

Doncs, la Proposta queda aprovada.

Acabat l'ordre del dia i abans d'aixecar la sessió, només tractant-se de l'última sessió del període i l'últim dia del període, desitjar-vos unes bones vacances.

S'aixeca la sessió.

(Són les 12.55h)

Diari de Sessions del Consell General